

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

OLIMPINĖ PANORAMA

2022 M. LAPKRITIS NR. 11 (159)

NAUJA BANGA

ŠIMTMEČIO SULAUKUSIAME LIETUVOS
DVIRAČIŲ SPORTE – NAUJI TALENTAI
IR NAUJOS RUNGTYS

LIETUVA
OLYMPIC

WWW.LTOK.LT

BUTAS

ISPANIJOJE

5 Volkswagen ID.4
elektromobiliai

20

Volkswagen T-Cross
miesto visureigių

2500

daiktinių prizų

ŠVENTINIAI ŽAIDIMAI: GRUODŽIO 4, 11, 18, 25 IR SAUSIO 1 D.

PIRKITE BILIETŲ: LAPKRIČIO 27 – GRUODŽIO 31 D.

LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO ŽURNALAS

Leidžiamas nuo 2003 m.
Nr. 11 (159), 2022 m.

5

SKAITYTOJAMS

L TOK PREZIDENTĖS MINTYS

6

EUROPOS ŽAIDYNĖS

VISUS BANDYS APGAUBTI OLIMPINE DVASIA

9

APDOVANOJIMAI

TRADICINĖSE IŠKILMĖSE VĖL PAGERBS METŲ
LYDERIUS

10

OVUP

OLIMPINES VERTYBES SKLEIS IR SPORTININKAI

12

APŽVALGA

LYDERIAMS AUGA TALENTINGA PAMAINA

16

FESTIVALIS

EKRANE – IŠSKIRTINĖS SPORTO ISTORIJS

18

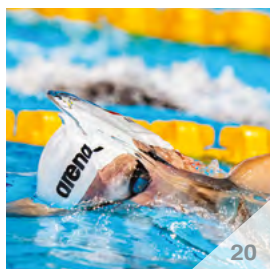
SITUACIJA

MERGINOS JAU ŽVALGOSI Į OLIMPINĮ RINGĄ

20

ŽVILGSNIS

OLIMPINĖ KARTELĖ KYLA VIS AUKŠTYN

24

TRADICIJA

IEŠKO KILNAUS SPORTINIO ELGESIO PAVYZDŽIŲ

25

OLIMPINIS MĖNUO

PROJEKTĄ VAINIKAVO PRIZŲ DALYBOS

26

PARYŽIAUS LINK

OLIMPINĖS VILTYS

29

PULSAS

SVARBIAUSI OLIMPINIO SPORTO ĮVYKIAI

30

OLIMPIETIS

VYTAUTAS STROLIA: „REIKIA SVAJOTI TYLIAI“

32

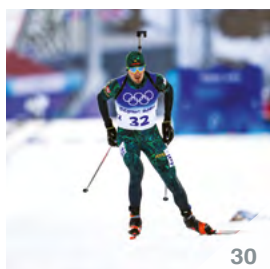
KRONIKA

L TOK ĮVYKIŲ DIENORAŠTIS

34

SKAITAU, ŽIŪRIU, KLAUSAU

ATSAKYMŲ Į SVARBIUS KLAUSIMUS RANDA KNYGOSE

BMX dviračių laisvojo
stiliaus rungties Lietuvos
čempionatas

Tomo Gaubio nuotr.

REDAKTORIUS

Marius Grinbergas

AUTORIAI

Lina Motužytė
Dalia Musteikytė
Marytė Marcinkevičiūtė
Lina Daugėlaitė
Bronius Čekanauskas
Julius Bliūdžius
Ieva Marija Černiauskaitė
Monika Svėrytė
Dominykas Genevičius

FOTOGRAFAS

Alfredas Pliadis

KALBOS REDAKTORĖ

Inga Necelienė

MAKETUOTOJAS

Artūras Gimžauskas

KONTAKTAI

Olimpiečių g. 15, LT-09200 Vilnius
panorama@ltok.lt

INTERNETO SVETAINĖ

www.ltok.lt

Online ISSN 2351-5899

Jei norite dalytis žurnalo medžiaga
su savo skaitytojais, privalu
pranešti, kad informacijos šaltinis –
„Olimpinė panorama“

LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMAI 2022

BALSUOKITE IR IŠRINKITE METŲ GERIAUSIUS!

WWW.LTOK.LT/APDOVANOJIMAI2022/

APDOVANOJIMŲ CEREMONIJĄ ŽIŪRĖKITE GRUODŽIO 25 D., 16:30 VAL. PER **3**.

ORGANIZATORIAI:

PARATEAM
LIETUVA

APDOVANOJIMŲ PARTNERIAI IR RĖMĖJAI:

EULOTO

4F

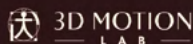

impuls

#Glimstedt

affidea
klinika

CAMELIA VAISTINĖ

NORTHWAY®
MEDICINOS CENTRAI

medicina
practica

Rotary

PADĖKA PEDAGOGAMS

BAIGIANTIS 2022-IESIEMS BUS PAGERBTI NE TIK GERIAUSI ŠALIES SPORTININKAI BEI JŲ TRENERIAI, BET IR FIZINIO UGDYMO PEDAGOGAI.

Martyno Zarembos nuotr.

Gruodžio 6-ąją LR prezidentūroje padėkos už atsidavimą darbui, jau tryliktus metus iš eilės, sulauks geriausi Lietuvos fizinio ugdymo mokytojai. Apie tai „Olimpinė panorama“ kalbėjosi su Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidente Daina Gudzi-nevičiūte.

Metų pabaigoje bus apdovanoti ne tik geriausi sportininkai, bet ir fizinio ugdymo pedagogai. Ar sunku išrinkti geriausius mokytojus?

Tikrai nėra lengva, nes nuoširdžiai savo darbui atsidavusių pedagogų yra be galo daug ir kasmet jų daugėja. Todėl išrinkti dešimt geriausiųjų nėra paprasta užduotis.

Šie apdovanojimai – dar viena proga padėkoti mokytojams už didžiulį jų indėlį ugdant sveikesnę, fiziškai aktyvią kartą. Labai džiaugiamės, kad šis renginys svarbus valstybės lygiu. Esame dėkingi pirmajai poniai Dianai Nausėdienei, kuri palaiko olimpinio švietimo projektus ir skatina vaikų fizinį aktyvumą. Jos palaikymas labai svarbus ne tik mums, bet ir pedagogams.

Jau ketvirtus metus iš eilės pagerbsime ne tik bendrojo ugdymo įstaigų mokytojus, bet ir specialistus, dirbančius ikimokyklinėse įstaigose. Ne vienerius metus kalbame apie tai, kaip svarbu, kad kiekviename darželyje būtų fizinio aktyvumo specialistas. Dažnai ši pozicija nuvertinama, o tai – didelė klaida. Juk būtent šiame amžiuje formuojasi įgūdžiai, liksiantys visam gyvenimui.

Koks yra geras fizinio ugdymo pedagogas?

Pirmiausia tas, kuriam rūpi vaikai ir jų sveikata. Tas, kuris dega savo darbu, kūrybiškai ir patraukliai pateikia fizinį aktyvumą, geba sudominti ir rasti priėjimą prie kiekvieno vaiko, savo pavyzdžiu įkvepia judėti.

Įgyvendindami LTOK olimpinio švietimo programas dirbame su šimtais tokių pedagogų iš visos Lietuvos. Jie ne tik skatina judėjimą ir sveiką gyvenseną, bet ir diegia olimpinės vertybes, padeda ugdyti ne tik fizinį, bet ir emocinį raštingumą, asmenybę formuojančius įgūdžius.

Džiaugiuosi, kad jau daugiau nei dešimtmetį galime mokytojams padėkoti už šį sunkų ir be galo svarbų darbą.

Prasidėjo tradiciniai Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto skelbiami rinkimai. Kokią dalį „Fair Play“ principas užima sporte?

Man, kaip sportinkei, atrodo, kad labai svarbią. Mes mokame džiaugtis iškovotais medaliais ir puikiai pažįstame bei didžiuojamės čempionais. Tačiau kartais pergalės matuojamos ne tik prizinėmis vietomis.

Šiais apdovanojimais norime padėkoti ir skirti dėmesio tiems, kuriems pagarba, žmogiškumas ir olimpinės vertybės ne mažiau svarbios nei medaliai.

Kilnus elgesys yra čempioniška savybė, kuria turime didžiuotis ir skatinti.

E.Petkus ir A.Vanagienė Krokovoje

VISUS BANDYS APGAUBTI OLIMPINE DVASIA

KITŲ METŲ VASARĄ KROKUVOJE RENGIAMOS EUROPOS ŽAIDYNĖS, KURIOSE VIENU METU VYKS NET 19 RUNGČIŲ OLIMPINĖS ATRANKOS TURNYRAI IR KELIŲ ŠAKŲ ŽEMYNŲ ČEMPIONATAI. ŽAIDYNĖMS BESIRENGIANČIOJE LENKIJOJE VIEŠĖJO LIETUVOS MISIJOS VADOVAS, LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO OLIMPINIO SPORTO DIREKTORIUS EINIUS PETKUS IR JO PAVADUOTOJA AGNĖ VANAGIENĖ.

DALIA MUSTEIKYTĖ

ki žaidynių – aštuoni mėnesiai, nuveikti reikia dar daug ne tik šeiminkams, bet ir dalyvaujančioms šalims. LTOK atstovai jau kibo ruošti namų darbus.

Kaip lenkams sekasi rengtis trečiosioms Europos žaidynėms, kurios 2023 m. Krokovoje ir Mažosios Lenkijos bei Silezijos regionuose vyks birželio 21 – liepos 2 d., ir ką iki jų svarbiausia nuveikti patiems, pasakoja LTOK olimpinio sporto direktoriaus pavaduotoja Agnė Vanagienė.

Ką išvydote Krokovoje, kas buvo kalbama ten vykusiame seminare?

Viena dviejų dienų seminaro dalis buvo skirta funkcinėms sritims apžvelgti: kaip vyks visos procedūros, kokios paslaugos bus teikiamos, kaip organizuojamas transportas. Kita diena – pažintinė. Apžiūrėjome žaidynių kaimelį, kuriame gyvens sportininkai, ap-

lankėme nemažai sporto bazių. Tai leido susidaryti įspūdį, kokius atstumus dalyviams ir aptarnaujančiam personalui teks įveikti, kaip bus keliamas, kur kurios sporto šakos varžybos vyks.

Matyt, atstumai Krokovoje nebus dideli?

Pačiame mieste – tikrai ne. Didžiausias atstumas nuo olimpinio kaimelio iki varžybų vietos – 15 kilometrų. Tie, kurie gyvens ir varžysis Krokovoje, keliaudami tikrai neužtruks, tačiau nemažai šakų atstovų – ir mes tikrai jų turėsime – varžysis ir už 300 kilometrų nuo pagrindinio žaidynių kaimelio. Tad jie ir gyvens kitame mieste. Pavyzdžiui, šaliai įsikurs Vroclave, boksinkai – Zakopane. Vadinasi, turėsime organizuoti komandos darbą taip, kad nuo Krokuvos nutolę sportininkai turėtų tokį pat aptarnaujančią personalą – gydytojų, kineziterapeutų, administracijos atstovą, atsakingą už komandos registravimą. Tą sudėlioti nebus papras-

LAUKIA SVARBŪS STARTAI

Dėl kelialapių į 2024 m. Paryžiaus vasaros olimpinės žaidynės kovos šių sporto šakų atstovai:

šaudymo iš lanko, dailiojo plaukimo, lengvosios atletikos, badmintono, 3x3 krepšinio, bokso, breiko, kanojų slalomo, BMX dviračių, kalnų dviračių, nardymo, fechtavimo, dziudo, šiuolaikinės penkiakovės, septynetų regbio, šaudymo, stalo teniso, tekvondo, triatlono.

Žaidynėse vyks šių sporto šakų Europos čempionatai:

lengvosios atletikos (komandų), sinchroninio plaukimo, badmintono, kanojų slalomo, kanojų sprinto, BMX dviračių, kalnų dviračių, nardymo, fechtavimo, dziudo (komandų), šiuolaikinės penkiakovės, tekbolo.

ta, nes renginys – kompleksinis, varžysis ne vienos sporto šakos sportininkai vienoje vietoje. Reikės imtis logistinių sprendimų. Gruodžio pradžioje šį klausimą aptarsime Druskininkuose vykšančiame seminare su olimpinė šakų atstovais. Vienas numatytų klausimų – būtent Europos žaidynės. Prašysime federacijų atstovų įsitraukimo ir pagalbos, organizuojant mūsų delegacijos darbą Lenkijoje.

Kokį įspūdį paliko pagrindinis žaidynių kaimelis? Lengva universiteto bendrabutį pritaikyti sportininkams?

Krokuva garsėja akademinio gyvenimu – čia veikia net 30 universitetų. Sportininkų, kurie įsikurs šiame mieste, gyvenimo sąlygos bus tikrai geros. Bendrabučiai – didžiuliai 16 aukštų pastatai – yra renovuoti. Juose atnaujinta viskas: virtuvės, sanitariniai mazgai, kambariai. Kai kurie sportininkai gyvens po keturis, bet didžiama – po du. Palyginti su kitomis žaidynėmis, gyvenimo sąlygos Lenkijoje tikrai labai geros. Kaimelyje veiks specialios pramogų erdvės, netgi klubas, kuriame vyks diskotekos, viktorinos, pokalbiai su čempionais. Veiklų priglavlota nemažai, tad sportininkai nenuobodžiaus. Be to, nuo kaimelio iki

miesto centro – 20 minučių pėsčiomis, o Krokuvos senamiestis išties įspūdingas ir vertas aplankyti.

Sporto bazės, kuriose vyks varžybos, paliko tokį pat gerą įspūdį?

Nemažai varžybų vyks jau veikiančiose bazėse. Kai kurios bus rengiamos laikinuosiuose pastatuose, kurie iškils tik šioms žaidynėms. Jų pamatyti negalėjome – būsimose jų vietose dar plynas laukas. Lankėmės baidarių ir kanojų sprinto varžybų vietoje. Tai nuostabus ežeras, kurį labai mėgsta krovniečiai. Buvome labai gražioje didžiulėje bazėje, kurioje vyks fechtavimo varžybos. Suvažiuos stipriausi žemyno sportininkai, nes žaidynės kartu bus ir šios šakos Europos čempionatas.

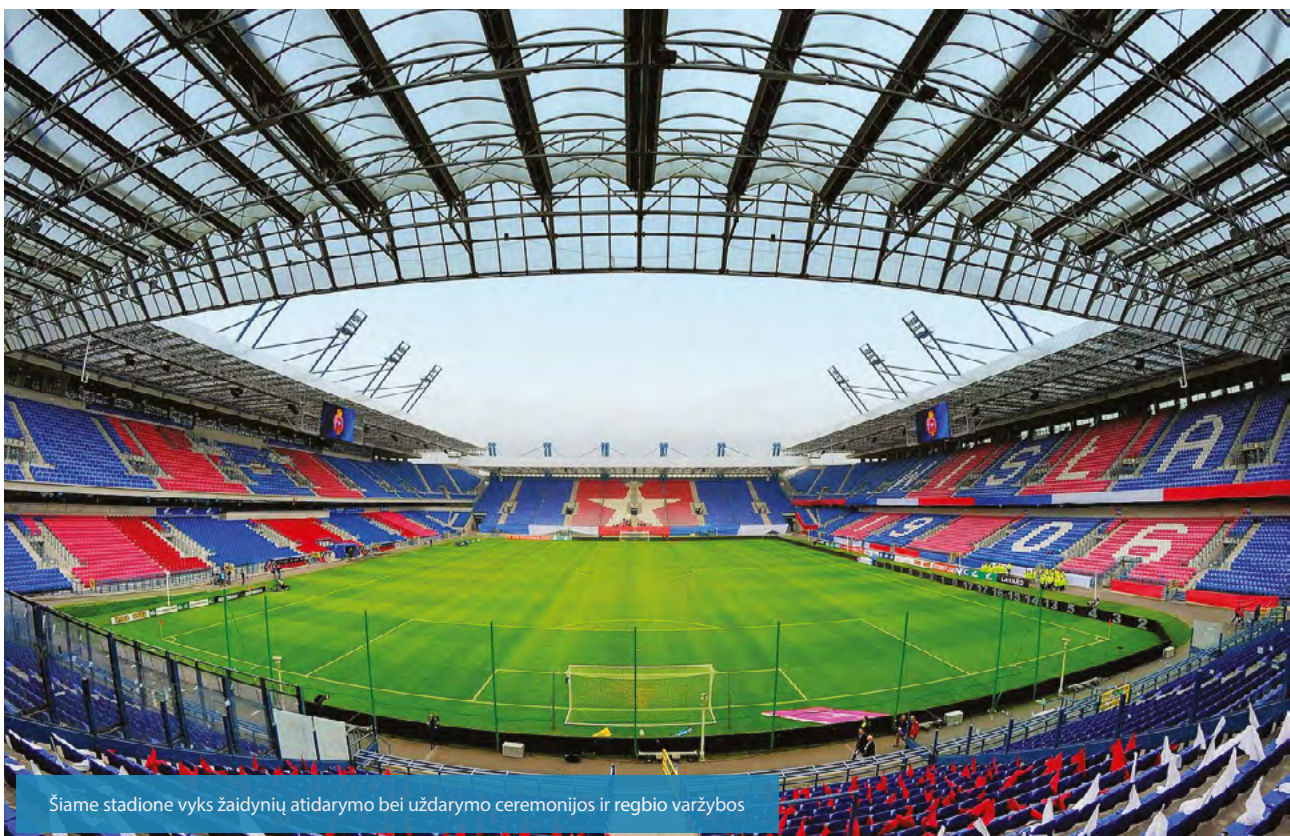
Lenkija apskritai garsėja sporto kompleksais, gerais atletų rezultatais, tad ir jų rengiamų žaidynių lygis turėtų būti aukštas. Juolab net 19 sporto šakų varžybos taps ir tiesiogine dalyvių atranka į Paryžiaus olimpinės žaidynės. Techniniai tarptautinių federacijų delegatai tikrai griežtai prižiūri visus protokolo reikalavimus, tad žaidynių kokybės kartelė iškelta aukštai.

Europos žaidynės – tik trečiosios, renginys labai jaunas. Kam apskritai jo tokio reikėjo, nepakanka paprastų žemyno čempionatų?

Jos atsirado dėl nacionalinių olimpinė komitetų siekio sujungti visas sporto šakas ir padaryti mūsų žemyno atranką į olimpinės žaidynės. Bet nėra labai paprasta susitarti su tarptautinėmis atskirų šakų federacijomis. Ypač su didžiosiomis, kurios turi ir komercinių rėmėjų, rengia stiprius Europos čempionatus. Tačiau padėtis gerėja. Palyginti su prieš trejus metus vykusiomis Minsko žaidynėmis, sporto šakų, kuriose vyks atranka į olimpinį Paryžių, skaičius padidėjo dukart. Kitos sporto šakos Lenkijoje rengs Europos čempionatus, jos atsisakė atskirų savo varžybų ir jas integravo į žaidynės. Tai įrodo, jog renginio lygis kyla.

Lietuva į šias Europos žaidynes ketina siųsti gausią šimto atletų komandą. Ar jau visos vietos sąrašė užpildytos, atrankos įvykusios?

Šiuo metu turime tų sporto šakų, kurioms skiriama kvota remian-

Šiame stadione vyks žaidynių atidarymo bei uždarymo ceremonijos ir regbio varžybos

Sportininkų kaimelis

tis ankstesnių metų rinktinių rezultatais, patvirtintus atstovus. Tai vyrų septynetų regbio, moterų ir vyrų krepšinio 3x3 rinktinės, dešimt baidarių ir kanojų irklavimo atstovų. Visi kiti dar nėra patvirtinti ir aiškūs, laukiame atrankos kriterijų. Juos gavę formuosime galutinę rinktinę. Ir ji išties bus didelė.

Tasai minimas šimtas – dar santykinis skaičius?

Jis pagrįstas, nes stebime sportininkų rezultatus, matome jų lygį. Tarkim, jei per žaidynes vyks ir Europos čempionatas, tos sporto šakos federacija sieks maksimalios atletų kvotos jame. Dėl to taip drąsiai sakome, kad rinktinę sudarys apie šimtą žmonių.

Kiek trenerių, aptarnaujančio personalo tokiam būriui reikėtų?

Skaičiuojama, kad personalas, palyginti su sportininkų skaičiumi, turi sudaryti apie 40 proc. – tai vadinamoji aptarnavimo kvota. Tad visa mūsų delegacija Europos žaidynėse turėtų būti maždaug 150 žmonių.

Kokių rezultatų žaidynėse tikimasi?

Reorganizavus sporto sistemą mes tikslų nebekeliame ir rezultatų nebeplanuojame. Tą daro federacijos. Įvertinę sportininkų potencialą, medalių tikrai tikimės.

Ką dar svarbiausio, be atrankų ir logistinių klausimų, iki žaidynių reikia nuveikti? Specialios aprangos bus kuriamos?

Taip, mūsų rėmėjas „4F“ žaidynėms parūpins specialią aprangą, kad visi atrodytume vienodai. Mūsų užduotis – kad visi įvairių sporto šakų atstovai pajustų didžiulę pridėtinę vertę, kurią duoda Europos žaidynės. Tai yra draugystė, bendrystė, kai kiekvienas siekia geriausio asmeninio sportinio rezultato. Kitaip tariant, bus smagu pajusti olimpinę dvasią. Visų šakų atstovai, visa rinktinė gyvens vienoje vietoje, galės palaikyti kolegas būdami kartu. Bendrystę bus sunkiau pajusti tiems, kurių varžybos vyks už Krokuvos. Bet organizatoriai žada padaryti viską, kad kuo geriau jaustųsi vienai disciplinai atstovaujantys skirtingų šalių atletai. Jiems lenkai irgi parengs įsimintinų momentų. Taip būna ir olimpinėse žaidynėse, nes neįmanoma vienoje vietoje turėti absoliučiai visų sporto šakų bazių.

Vytauto Dranginio nuotr.

Pirmą istorijoje Europos žaidynių auksą Lietuvai laimėjo H.Žustautas

ANKSTESNI LAIMĖJIMAI

Lietuva 2015-ųjų Europos žaidynėse Baku

Dalyvavo 70 sportininkų. Auksą iškovojo kanojininkas Henrikas Žustautas (vienvietė kanoja, 200 m) ir plaukikas Andrius Šidlauskas (50 m krūtine), kuris dar pelnė ir sidabrą (100 m krūtine). Bronzą pelnė badmintonininkas Kęstutis Navickas, paplūdimio tinklininkės Ieva Dumbauskaitė ir Monika Povilaitytė, sambo imtynininkai Rūta Aksionova ir Radvilas Matukas.

Lietuva 2019-ųjų Europos žaidynėse Minske

Dalyvavo 72 sportininkai. Dviračių treko keirino rungties auksą laimėjo Simona Krupeckaitė. Ji kartu su Migle Marozaitė taip pat pelnė komandų sprinto sidabrą. Aukso medalį iškovojo ir gimnastas Robertas Tvorogalas, kuris pranoko visus varžovus pratimų ant skersinio finale.

TRADICINĖS IŠKILMĖS VĖL PAGERBS METŲ LYDERIUS

BAIGIANTIS 2022-IESIEMS RYŠKIAUSIOS ŠALIES SPORTO ASMENYBĖS RINKSIS VILNIUJE – ČIA VYKS PRESTIŽINIAI LIETUVOS SPORTO APDOVANOJIMAI.

Antrus metus iš eilės kartu bus pagerbiami olimpinio ir parolimpinio sporto atstovai, o renkant pačius geriausius svarbus bus ir visuomenės balsas.

„Lietuvos sporto apdovanojimai – reta proga kartu susirinkti visai šalies sporto bendruomenei. Tai laikas, kai galime pasidžiaugti metų pergalemis ir padėkoti jas pasiekusiems sportininkams, jų treneriams, medikams ir komandų nariams. 2022-ieji buvo pokyčių metai. Sporto bendruomenei nebuvo lengva. Ir dabar iki galo dar nežinome, kaip atrodys ateinantys metai. Tačiau šia švente sieksime bent vienam vakarui pamiršti rūpesčius ir iš visos širdies pasidžiaugti šiemet iškovotu gausiu pasaulio ir Europos čempionatų medalių derliumi“, – sakė Lietuvos tautinio olimpinio komiteto prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

„Šiais metais sportininkai padovanojo Lietuvos žmonėms daug pergalių ir kartu teigiamų emocijų, kurios ypač reikalingos tokiu pasauliui įtemptu metu. Pergales skynė ir olimpiečiai, ir parolimpiečiai – sveikinu visus atletus, iškovojusius apdovanojimų ir pranokusius savo varžovus, save pačius. Ne mažiau nei pergalės džiugina tai, kad atsiimti prizų ant scenos antrus metus iš eilės kopsime drauge – olimpinio ir parolimpinio sporto geriausieji. Tai liudija lygybę ir atitinka pagrindinį parolimpinio judėjimo uždavinį – per sportą siekti žmonių su negalia integracijos į visuomenę visose gyvenimo srityse“, – sakė Lietuvos parolimpinio komiteto (LPAK) prezidentas Mindaugas Bilius.

Gruodžio 21 d. parodų ir kongresų centre „Litexpo“ vyksiančioje iškilmingoje ceremonijoje bus pagerbti olimpinio ir parolimpinio sporto atstovai, apdovanoti penkių nominacijų laimėtojai: Metų komandos, Metų proveržio, Metų sportininko, Metų sportininkės ir Metų trenerio (-ės).

Kandidatus į olimpinio sporto nominacijų laimėtojus galėjo siūlyti sporto federacijos bei organizacijos, o rinko Lietuvos sporto apdovanojimų taryba, sudaryta iš Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos, Lietuvos tautinio olimpinio komiteto, Lietuvos parolimpinio komiteto, Lietuvos sporto žurnalistų federacijos, Lietuvos sporto federacijų sąjungos, Lietuvos savivaldybių sporto padalinių vadovų asociacijos, Lietuvos olimpinio fondo, LTOK sportininkų komisijos atstovų.

Kandidatai buvo atrinkti atsižvelgiant į rezultatus, nuo 2021 m. lapkričio 1 d. iki 2022 m. lapkričio 1 d. pasiektus olimpinės ir parolimpinės rungtys.

Sporto gerbėjai savo balsą portale *ltok.lt* gali atiduoti iki gruodžio 12 d. Tarybai renkant nugalėtojus visuomenės balsas sudarys 20 proc.

Geriausius parolimpinio sporto atstovus išrinks parolimpinė bendruomenė – laureatus įvardys LPAK vykdomasis komitetas.

Lietuvos sporto apdovanojimus organizuoja Lietuvos tautinis olimpinis komitetas, Lietuvos parolimpinis komitetas, Švietimo, mokslo ir sporto ministerija.

Renginio transliaciją žiūrėkite gruodžio 25 d. 16.30 val. per TV3 televiziją.

OLIMPINIO SPORTO NOMINACIJOS

Metų komanda: Lietuvos vyrų 3x3 krepšinio rinktinė (Gintautas Matulis, Darius Tarvydas, Marijus Užupis, Ignas Vaitkus), vyrų dvivietė baidarė (Mindaugas Maldonis ir Andrejus Olijnikas), vyrų porinė dvivietė (Dovydas Nemeravičius ir Armandas Kelmelis).

Metų proveržis: irkluotojai Domantas Stankūnas ir Dovydas Stankūnas, boksininkė Gabrielė Stonkutė, lengvaatletis Mykolas Alekna, imtynininkas Mantas Knystautas.

Metų sportininkas: lengvaatletis Andrius Gudžius, imtynininkas Mantas Knystautas, gimnastas Robertas Tvorogalas, lengvaatletis Mykolas Alekna.

Metų sportininkė: boksininkė Ana Starovoitova, plaukikė Kotryna Teterėvkova, plaukikė Rūta Meilutytė, buriuotoja Viktorija Andrulytė.

Metų treneris: pasaulio 3x3 krepšinio čempionate antrą vietą iškovojusios vyrų ir ketvirtą vietą pelniusios moterų rinktinė treneris Dainius Novickas, pasaulio vicečempiono ir Europos čempiono disko metiko Mykolo Alekno treneris Mantas Jusis, pasaulio vicečempionės ir Europos čempionato bronzos medalininkės vyrų dvivietės baidarės treneris Sergejus Sorokinas.

K.Šileikis (viduryje) Lozanoje pristatė OVUP sėkmės istoriją Lietuvoje

OLIMPINES VERTYBES SKLEIS IR SPORTININKAI

DALYTIS GERĄJA PATIRTIMI IR NUOLAT JUDĖTI PIRMYN, ATNAUJINTI, TOBULINTI TAI, KAS IR ANKSCIAU GERAI PAVYKO. TAIP NUSITEIKĘS IŠ ŠVEICARIJOS GRĮŽO LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KOMITETO OLIMPINIO ŠVIETIMO DIREKTORIUS KASPARAS ŠILEIKIS. LOZANOJE JIS SU KOLEGOMIS IŠ KITŲ ŠALIŲ DALYVAVO OLIMPINIŲ VERTYBIŲ UGDYMO PROGRAMOS (OVUP) TOBULINIMO SESIJOJE.

DALIA MUSTEIKYTĖ

Lietuvoje OVUP programa įgyvendinama jau penkerius metus, o pirmasis į savo kalbą ją išvertęs LTKO kitiems olimpiniam komitetams pristatomas kaip pavyzdys. „Esame vieni lyderių pasaulyje ir ypač – Europoje, šią TOK programą įgyvendiname ir jos pagrindus pritaikome savo veiklose, diegiame jos principus vaikams pasitelkdami pedagogus, trenerius, sportininkus“, – sako K.Šileikis.

Darbo apimtis ir produktyvumą geriausiai atskleidžia skaičiai. Per penkerius programos įgyvendinimo metus LTKO suorganizavo 40 pirmojo ir antrojo lygio mokymų. Išugdyta 17 mokymų vadovų, kurie veda užsiėmimus jiems pasiekiamose auditorijose – savo ir kitų mokyklų moksleiviams bei kolegoms pedagogams.

Pagrindiniai mokymų vadovai bei lektoriai Nerijus Miginis ir Donatas Petkauskas jau dešimt metų yra įsitraukę į įvairias LTKO olimpinio švietimo veiklas, o su OVUP dirba nuo tada, kai programa pradėta diegti. Dažnai seminarų dalyviai pripažįsta, jog paskatinti lektorių ir patys ėmė skleisti olimpizmą bei jo propaguojamas vertybes įstaigose, kuriose dirba.

Per penkerius metus į visų lygių mokymus įtraukta apie 1400 dalyvių. Mokymų vadovai dirba ne tik Vilniuje, bet ir Klaipėdoje, Šiauliuose, Druskininkuose.

KODĖL ŠI PROGRAMA SVARBI

„Lietuvoje susiduriame su jaunimo fizinio aktyvumo stoka, tad mes, Olimpino švietimo direkcija, aktyviai siekėme, kad OVUP būtų integruota į LTKO programas. Pagrindinis tikslas – skatinti fizinį aktyvumą, mokyti fizinio raštingumo, praplėsti žmonių akiratį ir supažindinti, kas tas olimpinis judėjimas ir vertybės. O jos ne tik susijusios su fiziniu aktyvumu, bet ir skatina įgyti kitų įgūdžių ar patobulinti turimus. Tai ir lyderystė, komunikacija bei visi kiti XXI amžiaus žmogui būtini įgūdžiai“, – paaiškina K.Šileikis.

Per OVUP renginius siekiama skleisti svarbiausius olimpinis principus, tokius kaip kilnus elgesys, pagarba sau, kitiems, aplinkai, pajusti sporto ir fizinės veiklos pastangomis pelnytą džiaugsmą, siekti tobulumo, harmoningo gyvenimo – kūno, valios ir proto darnos.

Pagrindiniai lektoriai ir 17 kitų mokymus vedančių pedagogų moka šiuos principus įdiegti arba priminti nestandartiniais būdais. Dažnai pirmąsyk patekusieji į jų seminarus nustemba, kad čia mažai kas primena įprastus tokio tipo renginius, kuriuose skaitomi pranešimai, o auditorija klausosi ir konspektuoja.

„Šiuose mokymuose būna daugybė neformaliojo ugdymo patirčių, užduočių. Kitaip sakant, praktinių užsiėmimų, kuriuos patys pedagogai gali išmėginti, o paskui patirtis išsinešti ir pritaikyti

OVUP mokymai

savo pamokose. Labai svarbu, kad šie mokymai nėra standartiniai. Juose pateikiama daug teorijos, bet ji čia pat išbandoma praktiškai. Dėl to, kad galima įgyti žinių, įrankių, kaip dirbti kitaip, įdomiau, mokymuose noriai dalyvauja ne tik fizinio ugdymo, bet ir lietuvių kalbos, istorijos, matematikos mokytojai – tai, ką pas mus išmoksta, jie sėkmingai pritaiko per savo dėstomas pamokas“, – pasirinktu metodu, kaip derinti mokymąsi ir sportą, džiaugiasi LTOK olimpinio švietimo direktorius.

PERIMS KITŲ PATIRTĮ

Tarptautinio olimpinio komiteto surengtame OVUP tobulinimo ir vertinimo seminare Lozanoje K.Šileikis dalyvavo su dar devyniais kitų šalių nacionalinių olimpinio komitetų atstovais. LTOK olimpinio švietimo direktorius ne tik dalijosi sėkmės istorija, bet ir kaupė gerąją kolegų patirtį.

„Mes OVUP įgyvendiname klasikiniu būdu – apmokydami pedagogus, kurie toliau skleidžia olimpizmą savo aplinkoje, perteikdami kolegoms, o šie – vaikams. Kitos šalys pasirinko veikti per sportininkus. Gavę reikiamų žinių apie OVUP, atletai patys eina pas vaikus ir bendrauja su jais“, – pasakoja K.Šileikis, kuris nuo šiol dės pastangas, kad į OVUP būtų integruota sporto profesionalų. Taip olimpinio vertybių sklaida pasiektų kitokią, galbūt dar platesnę auditoriją nei iki šiol.

Pirmą tokį žingsnį LTOK žengė pernai, kai į mokymus pakvietė olimpietę lengvaatletę Eglę Balčiūnaitę. Žinoma sportininkė tapo papildoma motyvacija pedagogams.

„Pernai Eglė buvo neoficiali programos ambasadorė, praturtinusi mokymus savo patirtimi. Kviesime prisidėti daugiau sportininkų, jų dalyvavimas tikrai pasiteisina“, – pripažįsta LTOK olimpinio švietimo vadovas.

Lozanoje buvo pristatytas ir atnaujintas OVUP variantas, jį LTOK netrukus vers į lietuvių kalbą ir pritaikys per artimiausius mokymus.

„Bus dar daugiau praktinių užduočių, vaizdo medžiagos, kuri ypač reikalinga. Juk vienas dalykas, kai pedagogas perskaito informaciją ir ją interpretuoja taip, kaip supranta, o visai kas kita, kai pamato atliekamą užduotį ekrane – konkretų ir aiškų pavyzdį“, – pasakoja K.Šileikis.

Kol patobulinimai dar rengiami, populiarieji OVUP mokymai intensyviai vyksta. LTOK padedami mokymų vadovai keliauja po visą Lietuvą, stengdamiesi pasiekti vis naujas auditorijas, kur žinių apie olimpines vertybes galbūt stinga.

LTOK nuotr.

Lektoriai D.Petkauskas ir N.Miginis

LEKTORIAI

OVUP mokymus veda ir patiriami su dalyviais dalijasi profesionalūs lektoriai Nerijus Miginis ir Donatas Petkauskas. Kalbėdami apie OVUP lektoriai pabrėžia programos išskirtinumą.

„Visų pirma mokymai patvirtina tendenciją, kad fizinis aktyvumas ir fizinis raštingumas yra labai svarbu. Jei pažiūrėtume į kitas programas, mes turime kūrybiškumo, vaizdo, medijų raštingumo ir daugybę kitų, bet fiziniui aktyvumui propaguoti skirtų programų yra labai mažai. Pats žaviausias dalykas, kad šalia fizinio aktyvumo ši programa yra apie vertybes. Jeigu pažiūrėtume į bendrąją ugdymo programą, visi mokomieji dalykai turėtų padėti ugdyti vertybes, bet labai dažnai trūksta konkrečių įrankių. Atvykusiems į OVUP mokymus mes tų įrankių suteikiame. Sportas – ypač galinga priemonė olimpinėms ir ne tik vertybėms ugdyti, ir šiuose mokymuose pedagogai tą pajunta – jie patys dalyvauja veiklose. Ir visai nesvarbu, ar tu treneris, ar fizinio ugdymo, lietuvių kalbos ar kito dalyko ugdytojas, – veiklos labai plačiai pritaikomos“, – atkreipia dėmesį N.Miginis.

„Man, kaip lektoriui ir kaip tėčiui, vienas svarbiausių dalykų, kad OVUP leidžia ugdyti vertybes. Per mokymus mes ne tik išbandome veiklas, bet ir rengiame refleksijas, kuriose dalijamės savo mintimis, o tai labai svarbu proceso efektyvumui. Vertybės – gražu, bet mes gilinamės ir į elgesį, norėdami ne tik išgirsti, kad vertybės svarbios, bet ir pamatyti savo elgesį ir tas vertybes iš šono visose srityse. Mums labai smagu, kad pedagogai taip noriai įsitraukia, tada ir mes jaučiame didelį malonumą“, – džiaugiasi D.Petkauskas.

Pastarieji OVUP mokymai vyko spalį Klaipėdoje ir Druskininkuose.

Per Lietuvos dviračių sporto šimtmečio šventę buvo apdovanotos ir praeities, ir dabarties žvaigždės. LDSF vadovas D.Levickis sveikina O.Baleišytę

LDSF prezidentą sveikina LTOK atstovas E.Petkus

LYDERIAMS AUGA TALENTINGA PAMAINA

LIETUVOS DVIRAČIŲ SPORTO FEDERACIJA (LDSF) LAPKRIČIO 18 D. VILNIUJE, VAIDILOS TEATRE, IŠKILMINGAI PAMINĖJO ŠALIES DVIRAČIŲ SPORTO ŠIMTO METŲ JUBILIEJŲ. Į JĮ SUSIRINKO LIETUVĄ GARSINĘ IR TEBĖGARSINANTYS ĮVAIRIŲ KARTŲ DVIRATININKAI, TRENERIAI, TEISĖJAI, DVIRAČIŲ SPORTO AKTYVAS. BUVO PRISIMINTOS ĮSPŪDINGOS LIETUVOS DVIRATININKŲ PERGALĖS, PASIEKTOS PER OLIMPINES ŽAIDYNES, PASAULIO IR EUROPOS ČEMPIONATUS, PAGERBTI IR APDOVANOTI LIETUVOS DVIRAČIŲ SPORTUI NUSIPELNĘ ŽMONĖS.

MARYTĖ MARCINKEVIČIŪTĖ

Nuo 2020 m. LDSF vadovaujantis bendrovės „Volta“ direktorius Darius Levickis, siekdamas, kad Lietuvos dviračių sportas toliau žengtų į priekį, kibo į darbą ir federacijos duris atvėrė kiekvienam klubui bei bendruomenės nariui, todėl visi federacijoje yra laukiami su savo pasiūlymais, išvalgomis ir noru prisidėti prie našaus LDSF darbo.

Šiuo metu Lietuvos dviračių sporto federacija turi 40 narių – klubų ar kitų sporto organizacijų, kurios padeda rengti varžybas, kelti dviračių sporto kultūrą. LDSF prezidentas D.Levickis irgi aktyviai mina dviračio pedalus, pagal galimybes dalyvauja įvairiose plento, MTB varžybose.

Baigiantis metams LDSF vadovas apžvelgia šįmetį sezoną, pasidalija dviratininkų džiaugsmiais ir rūpesčiais, pasakoja apie naujus talentus, svarsto apie artėjančias Paryžiaus olimpinės žaidynes.

PLENTAS

Džiaugiamės, kad dvejus metus iš eilės, kooperuodamiesi su kaimynais, galėjome surengti nacionalinį Lietuvos dviračių plento čempionatą. Pats čempionatas ir varžybų formatas pakilo į aukš-

tesnį lygį. Pernai čempionatą po pertraukos organizavo estai, o šiemet latviai, mūsų dviratininkai rungtyniavo su šių šalių sportininkais.

Čempionate startavo visi pajėgiausi Lietuvos plento meistrai. Moterų ir vyrų elito grupių nugalėtojams buvo įteikti tūkstančio eurų piniginiai prizai. Džiaugiamės, kad šiemet pirmąsias vietas grupinėse lenktynėse užėmė Rasa Leleivytė ir Venantas Lašinis, abu jie tapo ne tik Lietuvos, bet ir Baltijos čempionais. Lietuvos čempionate asmenines lenktynes laikui laimėjo Inga Češulienė ir augantis mūsų talentas Aivaras Mikutis.

20-metis A.Mikutis, Šilalės sporto mokyklos trenerio Kęstučio Česaičio auklėtinis, du sezonus treniravosi Estijos „Team Ampler-Tartu 2024“ jaunimo iki 23 metų komandoje (dabar čia treniruojasi Rokas Adomaitis ir Jomantas Venckus), o šiemet jam pavyko patekti į Šveicarijos „Tudor“ klubą. Mūsų dviratininkas beldžiasi į UCI aukščiausio lygio komandą.

Aivaras per porą metų padarė didžiulį progresą, tad viliamės, kad jis deramai pakeis šiemet karjerą nusprendusį baigti Evaldą Šiš-

Vytauto Dranginio nuotr.

Lietuvos plento rinktinės lyderė R. Leleivytė

Tomio Gaubio nuotr.

Vienas talentingiausių Lietuvos plento rinktinės dviratininkų A. Mikutis

kevičių. Galbūt mūsų talentas pirmaisiais metais dar nekovo su pasaulio dviratininkų elitu, bus jaunimo komandoje, bet, manau, jis greitai turėtų įrodyti savo gebėjimą varžytis pačiu aukščiausiu lygiu, o tada treneriai jam patiks vietą komandoje per pačias svarbiausias varžybas.

Neseniai Aivaras Norvegijoje rungtyniavo treke, daugiakovės (omniumo) varžybose, ir pirmą dieną jam pavyko laimėti šią rungį. Su klubu mūsų dviratininkas sutarė, kad jis galės atstovauti ir treko rinktinėi. Taigi turėsime rimtą pastiprinimą.

Iš Lietuvos dviratininkų pačiu aukščiausiu lygiu dabar lenktyniauja tik Ignatas Konovalovas („Groupama-FDJ“).

Moteryų grupės lyderė – Rasa Leleivytė, ir sunku tikėtis, kad artimiausiu metu ji sulauks rimtos konkurentės. Profesionalių dviratininkų kontraktai nėra pelningi, turbūt dėl to sportininkams sunku apsispręsti, ar tęsti profesionalo karjerą. Treniruotės atima labai daug laiko, galimybės užsidirbti papildomai nebelieka, o iš kontraktų gaunamų pinigų paprasčiausiai neužtenka pragyventi.

Kita bėda mūsų valstybėje – nemokame pritraukti vaikų aktyviai leisti laiką. Kaip rodo statistika, mūsų šalyje aktyviai leidžia laisvalaikį tik apie 20–30 proc. vaikų, nors Islandijoje, Skandinavijos šalyse šis rodiklis yra 80–90 proc.

Iki šiol nesuprantamas savivaldybių sporto finansavimo modelis. Visos savivaldybių lėšos, skirtos vaikų fiziniui aktyvumui, sukcentruotos tik į savivaldybėms priklausančius sporto centrus. Privatūs klubai negauna lėšų vaikų fizinei veiklai. Likęs sovietinis reliktas, kurio niekaip negalima išgyvendinti, matyt, kažkam labai reikalingas.

Dar viena didelė mūsų valstybės problema – nesugebame sukurti tvarios sporto piramidės. Turime sporto gimnazijų, bet jos atlieka ne tiek sporto, kiek socialinį vaidmenį. Tai dar vienas sovietinis palikimas. Pažangios šalys seniai atsisakė ar iš viso neturėjo tokių sporto internatų. Mūsų sporto žvaigždės, paklaustos, ar leistų savo vaikus į tokias pat sąlygas, kokiomis pačios buvo ugdomos, sako: gink Dieve.

Pasaulis jau nuėjo visai kitu keliu, nežinau, ko mes laukiame. Daug šalių, tarp jų ir Skandinavijos, parodė, kad vaikas turi augti kiek galima arčiau savo šeimos, savivaldybių infrastruktūros, ten reikia sudaryti jam sąlygas sportuoti. Federacija turi rūpintis ta-

lentais, juos visapusiškai remti, užtikrinti pasirengimą, trenerius, varžybų kalendorių.

Džiaugiamės, kad į trenerių gretas įsiliejo 2015 m. pasaulio čempionato grupinių lenktynių bronzinis prizininkas, dvejų olimpių žaidynių dalyvis Ramūnas Navardauskas, kuris su dideliu noru ir užsidegimu dirba Klaipėdos „Viesulo“ sporto centre.

Gargžduose jau daugiau nei metai trenere dirba buvusi profesionali dviratininkė Edita Ungurytė-Kondrotienė. Alytuje su mažaisiais dviratininkais pluša buvusi dviračių treko meistrė Vaida Pikauskaitė-Bronickienė. Labai džiaugiamės jaunų trenerių entuziazmu ir, manau, tik laiko klausimas, kada išgirsime apie jų treniruojamus auklėtinius.

Į Paryžiaus olimpinės žaidynės tikimės deleguoti keturis dviračių plento atstovus. Realiausi kandidatai – I. Konovalovas, A. Mikutis, R. Leleivytė.

TREKAS

Mūsų unikali dviratininkė Simona Krupeckaitė, daugelį metų džiuginusi per pasaulio ir Europos čempionatus, olimpinės žaidynės, treke jau nerungtyniauja. Tačiau ji liko mūsų šeimoje, federacijoje dirba sporto direktore ir yra atsakinga už sportinę dalį. Simona savo vyrui Dmitrijui Leopoldui, kuriam tenka ypač didelis krūvis, padeda ugdyti sportininkus.

Po motinystės atostogų sugrįžo Miglė Marozaitė-Lendel, kuri Tokijo žaidynėse kartu su Simona moterų komandų sprinto varžybose užėmė penktą vietą. Sportininkė jau pradėjo treniruotis, pamažu grįžta jos fizinė forma, ji sieks antrojo kelialapio į olimpinės žaidynės.

Miglės vyras Vasilijus Lendelis, 2020 m. tapęs Europos čempionato bronziniu prizininku ir pernai Čempionų lygoje užėmęs trečią vietą, įrodė, kad tikrai yra pajėgus sprinteris. Džiaugiamės, kad į tempo rungčių sportininkų gretas įsiliejo A. Mikutis, pirmus metus sprinteriams padeda Justas Beniušis, kuris bando jėgas ir tempo rungtyse. Traumas apsigydė Olivija Baleišytė, kuri taip pat yra kandidatė dalyvauti olimpinėse žaidynėse.

Jau nuo kitų metų vasario per Europos čempionatą Šveicarijoje prasidės atranka į Paryžiaus olimpinės žaidynės ir tęsis iki 2024-ųjų. Jeigu viskas sėkmingai klostysis, olimpinėse žaidynėse tikimės matyti irgi keturis treko meistrus.

BMX dviratininkų lenktynės

BMX laisvasis stilius

Treneris Dmitrijus Leopoldas bandė sudaryti sprinto komandą (V.Lendelis, Svajūnas Jonauskas ir Laurynas Vinskas), kuri debiutavo pasaulio čempionate ir jai visai neblogo sekėsi. Tačiau po sporto finansavimo sistemos reformos, kai iš LTOK visos lėšos buvo perkeltos į Švietimo, mokslo ir sporto ministeriją, prasidėjo mūsų bėdos.

Vyriausybė priėmė sprendimą sportininkams stipendijas mokėti tik už pasiektus rezultatus. O dviračių sportas – komandinė sporto šaka, visiems sportininkams nepavyksta užsitikrinti stipendijų. Todėl galima sakyti, kad mūsų dviratininkai liko be pajamų. Labai apgailėstajame, kad komandiniame sprints neblogus rezultatus rodęs S.Jonauskas neteko netgi minimalių pajamų, kurias gaudavo, ir buvo priverstas baigti karjerą.

Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos inicijuojama nauja talentų programa dar neveikia, ji startuos tik kitąmet – tada gal atsirastų galimybė finansuoti mūsų talentus arba tuos sportininkus, kurie padeda kitiems dviratininkams iškovoti pasaulio reitingo taškus.

Vyriausybė padarė pokytį, bet pusiaukelėje tie smagračiai kažkur įstrigo. Kai nesukūrė alternatyvos iš sportininkų atimame net mi-

LDSF sporto direktore tapusi S.Krupeckaitė padeda savo vyrui D.Leopoldui ugdyti treko dviratininkus

nimalias pajamas, mes šių žmonių tiesiog netenkame. Mūsų vyrų sprinto komanda subyrėjo, atsidūrėme nežinioje.

Mačiau, kad biudžete numatytos kažkokios eilutės skirti lėšų, bet kam, kodėl, kas tie talentai, ar bus finansuojami sportininkai, kurie padeda komandos draugams patekti į pasaulio čempionatus, olimpinės žaidynes, – kol kas nieko nežinome, jokio aprašo nematėme ir nesusipažinome.

Trekininkus ugdančiam D.Leopoldui padeda ne tik S.Krupeckaitė, bet ir Gediminas Bagdonas – Lietuvos elito ir jaunimo iki 23 m. rinktinės treneris. Jam iškėlėme užduotį, kad visi plente rungtyniaujantys jaunuoliai privalomai dalyvautų treko programoje. Tris ar keturis kartus žiemą jiems Panevėžyje rengsime treniruočių stovyklas. Jeigu dviratininkai norės gauti dalinį federacijos finansavimą, privalės jose dalyvauti.

Turime treką, infrastruktūrą, bet jos neišnaudojame. Todėl mūsų vizija – visi dviratininkai, rungtyniaujantys plente, privalės dalyvauti treko programoje. Su šia mūsų pozicija sutinka ir G.Bagdonas.

Jau buvo surengtas vienas treniruočių ciklas Panevėžyje, po Naujųjų jį tęsime. Į treką savo auklėtinių atsiveža R.Navardauskas, kiti treneriai, kurie nuima didžiulę krūvio našą nuo D.Leopoldo.

KALNŲ DVIRAČIAI

Kalnų dviračių (MTB) disciplina turi daug atšakų: kalnų dviračių krosas, kalnų dviračių kroso maratonas, greitasis nusileidimas („down-hill“), ištermės lenktynės (enduro), olimpinis krosas (XCO).

Kalnų dviračių kroso maratone varžosi stipriausia mūsų MTB dviratininkė Katažina Sosna bei Greta Karasiovaitė, abi jos atstovauja Italijos „Torpedo“ komandai. Praėjusiais metais pasaulio reitinge Katažina užkopė į pirmą poziciją, joje buvo ir šiemet, o dabar reitinge yra septinta.

Kalnų dviračiai Lietuvoje – gana populiari sporto šaka, vyksta keilių etapų „Jeep MTB“ dviračių maratonų taurės varžybos, į kurias susirenka per tūkstantį dalyvių, o iš viso tuose etapuose jėgas bando 3–4 tūkst. dviratininkų bei mėgėjų.

Niekaip nesugebame išugdyti olimpinio kroso (XCO) disciplinos atstovų iki olimpinė žaidynių lygio. Norint patekti į žaidynes reikia rinkti UCI taškus, už kuriuos ir teikiama olimpiniai kelialapiai. Turbūt turime laukti naujos žvaigždės. Paryžiaus olimpinėse žaidynėse mūsų MTB dviratininkų tikriausiai nebus.

Kol federacija nemato, kad auga talentas, kuris pajėgus konkuruoti su bendraamžiais, nežinome, ar ta investicija pasiteisins, ar ne. Tačiau užuomazgų jau yra ir reikėtų palaukti metus ar dvejus, kol tuos talentus pamatysime.

Kalnų dviratininkė K.Sosna

Tada bandysime bendradarbiauti su tomis savivaldybėmis, klubais, sporto centrais, kur tie jaunuoliai auga, ir prisidėti prie jų tobulėjimo. Galbūt prireiks rėmėjų pagalbos, kad talentingi sportininkai patektų į užsienio klubus.

BMX DVIRAČIAI

Tai ekstremalus, bet gana saugus sportas, kuris ypač patinka mažiesiems vaikams. Juos motyvuoja įspūdingai atrodanti apranga, šalmas, apsaugos.

Pagrindinis mūsų mažųjų dviračių (arba BMX) centras – Šiauliai. Čia sportinį kelią pradėjo šiauliečiai: Vilma Rimšaitė, kuri dalyvavo Rio de Žaneiro olimpinėse žaidynėse, ir Gabrielius Pabijanskas. Tačiau Vilma jau nebesportuoja, gyvena Kalifornijoje ir augina dukrytę, o šiomet apie karjeros pabaigą paskelbė ir Gabrielius.

Tačiau norisi pasidžiaugti Šiaulių „Dubysos“ sporto centro jaunaisiais BMX dviratininkais Vytautu Šatu, Miku Jankumi, Augustu Baškiu, kuriuos treniruoja Donatas Armonas.

Šiomet ypač nudžiugino talentingas dvylikametis V.Šatas, kuris per pasaulio jaunučių čempionatą Prancūzijoje laimėjo keturis atrankos važiavimus, o viename iš Europos taurės etapų 12-mečių grupėje tapo nugalėtoju.

Mažieji dviračiai ypač populiarūs Prancūzijoje, Belgijoje, Vokietijoje, Latvijoje, todėl jaunojo šiauliečio pergalės nuteikia ypač optimistiškai. Jam tobulėti padeda „Dubysos“ sporto centras, tėvai, federacija. Neblogą konkurenciją Vytautui sudaro treniruočių draugai.

Mes dažnai lygiuojamės į latvius, kurie dominuoja Europoje ir pasaulyje, vaikai ir jaunuoliai rodo puikius rezultatus, per svarbiausias metų varžybas patenka į dešimtukus. Mūsų jaunimas jau daug metų vyksta rungtyniauti į Latviją ir su varžybų šeimininkais sugeba sėkmingai konkuruoti ir netgi juos nugalėti. Šiomet Latvijoje vyko vienas Europos taurės etapas.

Turime neblogą potencialą, tik jaunesiems dviratininkams reikėtų skirti daugiau dėmesio, jų nepamiršti ir motyvuoti. BMX – olimpinė disciplina, todėl ne vienas talentingas vaikas galvoja apie šią aukštumą.

Tenka apgailestauti, kad Lietuvoje neturime nė vienos BMX trasos, kuri atitiktų UCI reikalavimus. Šiauliuose trasa tinka tik vaikų treniruotėms ar varžyboms, yra 5 m aukščio rampa arba startinis nusileidimas, o pagal tarptautinius standartus trasa turi būti 8 m aukščio. Kultivuojame olimpinę discipliną, bet Lietuvoje neturime nė vienos tarptautinius standartus atitinkančios BMX trasos. Nerandame keliasdešimties tūkstančių eurų turimai Šiaulių trasai patobulinti ar rekonstruoti.

BMX – puiki sporto disciplina pradedantiems vaikams, nes jie gali treniruotis uždaroje teritorijoje, o ne gatvėje. BMX trasa įrengta ir Pakruojuje, dirba treneriai, veikia grupės, tačiau šios disciplinos trasų nėra didžiuosiuose miestuose – Vilniuje, Kaune ar Klaipėdoje.

Po Tokijo žaidynių olimpine tapo BMX laisvojo stiliaus („freestyle“) disciplina. Šiomet rugsėjį su partneriais ir klubais surengėme pirmąjį Lietuvos BMX laisvojo stiliaus čempionatą naujai pastatytame Panevėžio ekstremalaus sporto parke, atitinkančiame UCI standartus.

Čempionatą užregistravome UCI varžybų kalendoriuje, pirmoju čempionu tapo iš Kauno kilęs 25 metų druskininkietis Martynas Lagauskas.

BMX laisvasis stilius – tai šiuolaikiška, moderni, madinga ir labai patraukli sporto šaka, kur mažaisiais dviračiais rodomi įvairūs triukai, o juos vertina teisėjai, skirdami balus už triukų sudėtingumą, pavojingumą, važiavimo stilių ir kitus parametrus.

Kol kas tik Panevėžyje turime tarptautinius standartus atitinkantį ekstremalaus sporto parką, kuriame būtų galima rengti gero lygio varžybas. Mums šiek tiek apmaudu ir liūdna, kad miestuose įrengiant BMX laisvojo stiliaus, riedutininkų, paspirtukininkų parkus nėra derinama su federacija, jog tie parkai atitiktų UCI tarptautinius standartus.

Jeigu miestas investuoja pinigų, norėtųsi, kad čia būtų galima rengti ir tarptautines varžybas, tarkime, Europos ar pasaulio BMX laisvojo stiliaus taurės etapus. Savivalda investuoja lėšų, bet nežiūri, ar trasa atitinka tarptautinius standartus, ar ne.

ŽVYRKELIŲ DVIRAČIAI

Lietuvoje labai populiarėja žvyrkelių („gravel“) dviračių disciplina, kuri jau įtraukta į UCI varžybų kalendorių. Žvyrkelių dviračiai labai panašūs į plento, tik padangos šiek tiek storesnės, su tam tikru protektoriumi, šiek tiek kitokia rėmo konstrukcija.

Zarasuose surengėme pirmą atvirąjį Lietuvos „Gravel“ čempionatą, kuriame dalyvavo ir mūsų plento meistrai, o aukso medalius pelnė Inga Paplauskė ir Andrejus Dolgovas. Mūsų dviratininkai bandė jėgas ir Italijoje surengtame pirmajame pasaulio žvyrkelių dviračių lenktynių čempionate, kuriame varžėsi daug plento profesionalų. Aukščiausiai iš lietuvių pakilo devinta finišavusi Rasa Leleivyte.

Lietuvoje žvyrkelių mažėja, bet ši sporto šaka smarkiai populiarėja.

SPORTO KINO FESTIVALIS

2022 lapkričio 3 – 10 d.

Festivalio atidaryme – Izraelio ambasadorė Lietuvoje H. Wittenberg Silverstein ir LTOK prezidentė D. Gudzinevičiūtė

EKRANE – IŠSKIRTINĖS SPORTO ISTORIJOS

SPORTO KINO FESTIVALIS TĘSIA TRADICIJAS. AŠTUNTUS METUS LIETUVOS TAUTINIO OLIMPINIO KŪMITEŲTO IR LIETUVOS OLIMPINIO FONDO ORGANIZUOJAMAS RENGINYS LAPKRIČIO PRADŽIOJE ATVĖRĖ DURIS KINO TEATRO „PASAKA“ LANKYTOJAMS.

Per daugiau nei savaitę „Pasakoje“ parodyti septyni filmai.

„Festivalio misija – parodyti, kad sportas gali būti labai įvairialypis. Tiek kalbant apie sporto šakas, tiek apie emocijas, kurios verda treniruočių salėje. Kinas – tai būdas per meną iš arčiau pažinti neatrastas rungtis, geriau suprasti jausmus, su kuriais susiduria ryškiausi atletai. Juk kiekvienas laimėjimas slepia nematomą sunkaus darbo pusę“, – sakė šį festivalį organizuojančio LTOK prezidentė, olimpinė čempionė Daina Gudzinevičiūtė.

Festivalis, suburiantis tiek sporto bendruomenę, tiek kino gerbėjus, jau tapo gražia tradicija. Filmų repertuaras sudarytas taip, kad tinkantį ir patinkantį filmą rastų ne tik profesionalai, bet ir aktyviai nesportuojantys žiūrovai.

„Kiekviena sporto šaka tampa įdomesnė tuomet, kai su ja susipažįstame iš arčiau. Kinas – viena iš patrauklių formų tą padaryti“, – įsitikinusi D. Gudzinevičiūtė.

SPORTO KINAS – VIS AKTUALESNIS

Sporto kino festivalio programą šiemet, kaip ir praėjusiais metais, sudarė bene garsiausias Lietuvos kino kritikas ir apžvalgi-

ninkas Edvinas Pukšta. Jo tikinimu, atrinkti geriausius filmus nebuvo pati lengviausia užduotis, nes išskirtinių su sportu susijusių juostų 2022-aisiais pasirodė išties nemažai.

Festivalio repertuarą sudarė septyni filmai. Trys iš jų dokumentiniai: „Aštuonios olimpinės vizijos“, „Angelai ant riedučių“, „Aliaskos tinklai“. Ir keturi vaidybiniai: „Spengiančios ausys“, „Čempionas Zatopekas“, „Lemtingos lenktynės“, „Laisvė čiuožti“.

„Kasmet tampa vis sunkiau rasti tik specifinius sporto filmus – sporto kinas integruojasi į kitus žanrus, kitas temas ir tampa vis aktualesnis, vis dažniau matomas prestižiniuose kino festivaliuose, konkursinėse programose. Panašių filmų įvairovė ir pasiūla didėja, plečiasi ir auditorija – vadinamieji sporto filmai nebėra įdomūs tik profesionalams ar tam tikrų sporto šakų žinovams, jie įtraukia visus, kurie mėgsta kokybišką kiną“, – atkreipia dėmesį E. Pukšta.

2022-aisiais Sporto kino festivalis intriguavo artimiausią pažinti rečiau Lietuvoje matomas sporto šakas, pamatyti, kuo gyvena skirtingų sporto rungtių atletai. Filmų veikėjai pasakojo apie sinchroninius šuolius į vandenį nuo trampino, ledo ritulį ant riedučių, krepšinį,

Filmus festivaliui atrinko E.Pukšta

bėgimą ir žiemos sportą – slidinėjimą, dailių čiuožimą. Filmų veiksmas žiūrovui leido pakeliauti nuo saulėtotosios Brazilijos iki atšiaurios Aliaskos, nuo demokratiškos Suomijos iki konservatyviojo Irano, susipažinti su čekų sporto favoritais, pamatyti 1972-aisiais vykusių Miuncheno olimpinį žaidynių užkulius.

STARTĄ DAVĖ IŠSKIRTINIS FILMAS

Filmas apie vasaros olimpinės žaidynės organizavimą, organizuotas prieš 50 metų Vokietijoje, tapo Sporto kino festivalio atidarymo juosta – savaitę trukusį renginį šventiškai pradėjo „Aštuonios olimpinės vizijos“.

Tuomet 1972-ųjų žaidynės daugeliui įsiminė ir dėl skaudžių įvykių, kai olimpiniam kaimelyje įvyko įkaitų drama, nusinešusi vienuolikos Izraelio sportininkų ir Vokietijos policijos pareigūno gyvybes. „Aštuonios olimpinės vizijos“ atidarymo filmu buvo pasirinktas neatsitiktinai, jis tapo simboliu pagarba tuomet vykusiesiems įvykiams prisiminti.

„Skaudu ir sunku įsivaizduoti, kad per sporto varžybas gali nutikti kažkas panašaus. Šiandien tai jau tapo istorija. Kai ima atrodyti, kad nieko panašaus nebegali nutikti, prasideda karas ir jame žūsta sportininkai. Sportas privalo būti taika, jis siūlo varžytis, o varžovas nėra priešininkas“, – pristatydamas festivalio atidarymo filmą lapkričio 3-iąją sostinės kino teatre „Pasaka“ susirinkusiems svečiams jautriai kalbėjo D.Gudzinevičiūtė.

Sveikinimo žodį tarusi Izraelio ambasadorė Hadas Wittenberg Silverstein priminė, kad ankstus rugsėjo 6-osios rytas amžiams pakeitė daugelio izraeliečių gyvenimą, o „teroro išpuoliai paliko didelę traumą ir baisią žinią, kad niekas ir niekada nėra apsaugotas nuo teroristų“.

PRISIMINIMAI GYVI

Sporto kino festivalio atidaryme buvo galima sutikti ir tuomet, 1972-aisiais, Miunchene su geriausiais pasaulio atletais besivaržiusius Lietuvos olimpiečius – plaukikę Birutę Užkuraitę-Statkevičienę bei lengvaatletį rutulio stūmiką Rimantą Plungę.

Po filmo peržiūros sportininkai pasidalijo prisiminimais ir papa-

sakojo, ką jiems reikė dalyvavimas prestižiškiausiame sporto renginyje, diskutavo apie tuomet patirtas emocijas ir įspūdžius.

B.Užkuraitė į susitikimą atsinešė tuomet Miunchene įsigytos ir iki šiol išsaugotos atributikos – už gautus 120 Vokietijos markių nusipirktus spalvotus indelius, raudoną „Adidas“ striukę ir rankšluostį su olimpiniais žiedais ir miesto katedra.

„Atrodo kaip nauji, šiuos daiktus labai saugojau“, – šypsodamasi prisipažino olimpietė.

Tuomet, kaip pati sako, dalyvavimas Sovietų Sąjungos rinktinėje kėlė daugybę emocijų: įtemptas treniruočių grafikas, milžiniška konkurencija ir nuolatinis baimės jausmas.

„Jaučiausi tarsi nesava, vis atrodydavo, kad mane seka, buvome labai kontroliuojami. Taip pat labai įsiminė olimpinis baseinas. Pamenu, kai grįžau į Lietuvą, viename susitikime pasakiau, jog tokio Lietuvoje dar 50 metų nebus. Dabar galiu pasidžiaugti, kad turim aukšto lygio „Žalgirio“ arenos baseiną, kuriame gali vykti svarbiausios varžybos“, – pasakojo ji.

Ji puikiai atsimena ir žaidynių metu tvyrojusią įtampą dėl teroro išpuolių olimpiniam kaimelyje. Tačiau lemtingą dieną ji buvo pakeliui į Lietuvą ir apie nelaimę sužinojo jau būdama Kaune, todėl tiesiogiai pavojaus nepajuto.

Panašiai situaciją prisimena ir R.Plungė: kaimelyje buvo sujudimas, bet trūko aiškumo, kas vis dėlto vyksta. Informacija pasiekė vėliau.

„Tik kitą dieną supratome, kad yra aukų. Nematėme uždarymo šventės – mus išvežė anksčiau, nei vyko ceremonija“, – prisiminė R.Plungė.

„Pasakoje“ buvo parodyti septyni filmai

ATIDARYME – BŪRYS OLIMPIEČIŲ

Miuncheno olimpiečių prisiminimų klausėsi gausi sporto bendruomenė – atidarymo nepraleido ir raudonu kilimu žengė būrys gerų filmų išsiilgusių svečių, tarp kurių – įvairių federacijų atstovai, treneriai, sporto gydytojai, olimpiečiai. Pavyzdžiui, Saulius Ritteris, Dovydas Nemeravičius, Martynas Džiaugys, Viktorija Senkutė, Mindaugas Maldonis, Modesta Morauskaitė, Diana Zagainova, Brigita Virbalytė, Smiltė Plytnykaitė, Gabrielė Leščinskaitė, Tomas Kaukėnas, Karolis Dombrovskis, Mykolas Alekno treneris Mantas Jusis ir daugelis kitų.

Sportas ir kinas puikiai derantis duetas, o filmai apie sportą – dar vienas būdas artimiau pažinti įvairias sporto šakas, asmenybes, jų istorijas, pamatyti treniruočių užkulisiuose neretai pasiliekančius atletų išgyvenimus ir susimąstyti apie tai, kad už kiekvienos pergales ar medalio pirmiausia stovi žmogus.

Treneris V. Bružas

Iš Europos čempionato G. Stonkutė (dešinėje) grįžo su aukso medaliu, A. Starovoitova – su bronzos

Alfredo Pladžio nuotr.

MERGINOS JAU ŽVALGOSI Į OLIMPINĮ RINGĄ

ŠIE METAI SĖKMINGIAUSI DAR NEILGOJE LIETUVOS MOTERŲ BOKSO ISTORIJOJE. GABRIELĖ STONKUTĖ TAPO PASAULIO IR EUROPOS ČEMPIONE, BRONZOS MEDALĮ SENOJO ŽEMYNŲ MOTERŲ PIRMENYBĖSE IŠKOVOJO ANA STAROVOITOVA. NET KETURIOS MŪSŲ BOKSININKĖS – GABRIELĖ SINICKAITĖ, BEATRIČĖ SAVICKAITĖ, GUSTĖ ĠATAVECKAITĖ, VESTA AUSTINAITĖ PASIDABINO BRONZOS APDOVANOJIMAIS EUROPOS JAUNIŲ ČEMPIONATE.

BRONIUS ČEKANAUSKAS

Gal nebetoli ir ta diena, kai pirmoji Lietuvos boksinkerė debiutuos olimpinėse žaidynėse? Žinoma, norint patekti jau į 2024 m. Paryžiaus žaidynes pirmiausia reikės pelnyti kelialapį, o kova dėl jų prasidės kitų metų vasarą Europos žaidynėse Krokovoje (Lenkija).

PRADŽIA BUVO LONDONE

Moterų boksas olimpinių žaidynių programoje atsirado tik 2012-aisiais Londone. Paskui buvo Rio de Žaneire ir Tokijuje.

Paryžiuje boksinkerės bus suskirstytos į šešias svorio kategorijas (iki 50 kg, iki 54 kg, iki 57 kg, iki 60 kg, iki 66 kg, iki 75 kg). Mūsų olimpinė viltis G. Stonkutė šiemet aukso medalius pelnė kovodama su svorio kategorijos iki 81 kg atstovėmis. Kadangi tokio svorio Paryžiuje nebus, mūsų teks pereiti į lengvesnę svorio kategoriją. O tai nebūna taip lengva.

Krokovoje boksinkerės pelnys 22 olimpinis kelialapius: penkiose svorio kategorijose jie bus įteikti visoms keturioms medalininkėms, o vienoje – tik finalininkėms. Panašios atrankos vyks Azijos, Afrikos, Okeanijos, Panamerikos žaidynėse. Vėliau, 2024-aisiais, dar bus surengti du pasauliniai kvalifikaciniai turnyrai.

Įdomu, kad svorio kategorijose iki 54 kg ir iki 66 kg dėl olimpinių medalių kovos po 24 sportininkes, iki 50 kg – 22, iki 57 kg – 20, iki 75 kg – 18, o iki 60 kg – tik 16 boksinkių.

POPULIARUMAS KYLA

Apie sėkmingą šių metų sezoną, mūsų boksinkių olimpinės viltis ir apskritai apie Lietuvos moterų boksą kalbamės su nacionalinių bokso rinkinių vyriausioju treneriu Vidu Bružu.

Ar labai skiriasi vyrų ir moterų treniruočių metodika?

Metodika praktiškai ta pati, bet būtina atsižvelgti į individualius kiekvieno sportininko gebėjimus, išskirtinumus, fiziologinius veiksnius. Skiriasi psichologinė emocija. Vyrams per pertraukėlę tarp rundų galima ir griežčiau, žodžių labai nerenkant įtaigiai paaiškinti, kaip toliau boksotis. O merginai jau bet ko neleptelsi, elgtis reikia delikačiau. Visada turi išlikti džentelmenas.

Vyrų ir moterų kovų trukmė ta pati?

Taip. Olimpinėse žaidynėse, pasaulio, Europos čempionatuose būna trys rundai po tris minutes. Tokio pat dydžio ringas, tiek pat teisėjų. Tiesa, moterys boksuoja su šalmais.

Ar galima teigti, kad moterų bokso jau populiarus Lietuvoje?

Gal geriau sakyti, kad jis populiaresnis, nei buvo prieš kelerius metus. Veikia grupės Kaune, Vilniuje, kituose miestuose. O štai rajonuose ateina po vieną kitą merginą. Treneriai jas priima į grupes drauge su vaikinais.

Artėja Paryžiaus olimpinės žaidynės. Gal jau turėsime ir boksiningą olimpietę?

Manau, kad Gabrielė Stonkutė tikrai pajėgi iškovoti olimpinį kelią. Tiesa, jai teks pereiti į lengvesnę svorio kategoriją, bet, manau, ji susitvarkys ir su šiuo iššūkiu.

Boksininkams numatytos tik šešios olimpinės kategorijos. Mažai. Toje pačioje svorio kategorijoje tarp sportininkų gali būti didelių kilogramų skirtumų.

Anksčiau boksininkai būdavo reitinguojami. Pagal reitingą net patekdavo į olimpinės žaidynes. O dabar?

Kol kas nieko iš Tarptautinės bokso federacijos apie jokių reitingavimus negirdėjau.

Jūs esate ne tik treneris, bet ir Lietuvos sporto universiteto (LSU) sporto ir partnerystės prorektorius, docentas, Senato pirmininkas. Kaip visur spėjate?

Anksti keliuosi – šeštą. Septintą ryto prasideda pirmoji treniruotė. Paskui vykstu į universitetą. Vakare vėl treniruotės. Beje, G.Stonkutė – taip pat mūsų universiteto treniravimo sistemų studijų programos studentė.

Ar daug boksininkų šiuo metu studijuoja LSU?

Per visus kursus apie trisdešimt.

Tai neilgai trukus bokso trenerių šalyje nestigs?

Yra gabaus jaunimo. Ar jie taps treneriais, ar ilgam, ar apskritai liks sporte – didelis klausimas. Nelengva baigusiam studijas pradėti trenerio karjerą. Visų pirma entuziazmą žlugdo maži atlyginimai. Vien idėjomis sotas nebūsi. Kam vargti bokso salėje su vaikais už 700 eurų per mėnesį, jei galima įsidarbinti sporto klube ir ramiai už didesnę algą mokyti, pavyzdžiui, mėgėjus pasiboksuoti. Treneriams reikia realių atlyginimų. Reikia finansinės motyvacijos. Mokytojams atlyginimai keliami, o treneriams – ne.

Norėčiau atkreipti dėmesį ir į tai, kad geru treneriu ilgą laiką vien baigęs aukštąjį mokslą nebūsi. Reikia nuolatos mokytis, kelti kvalifikaciją kartu su savo auklėtiniais. Juk treneriai viską „užkuria“.

Dabar daug galimybių dalyvauti įvairiuose kursuose, seminaruose. Bet neretai stebina jaunų žmonių abejingumas. Seminaruose jie dalyvauja tik todėl, kad reikia, kažkas pasiuntė. Sėdi, abejingai tyli, neužduoda nė vieno klausimo.

Grįžkime dar prie moterų bokso. Nuo kiek metų mergaitės priimamos į bokso sekcijas?

Nėra jokio griežto amžiaus cenzos. Bet šiuo klausimu geriau pakalbėti su treneriu, kuris, galima sakyti, prie salės durų pasitinka naujokus.

TRENIRUOJASI SU VAIKINIAIS

Vienas iš tokių trenerių – pasvalietis Stasys Balčiauskas. Jis su Lietuvos merginomis buvo ir tame istoriniame Europos čempionate Italijoje, kur mūsiškės iškovojė net keturis bronzos medalius.

Pasakykite, treneri, kokio amžiaus mergaitės ateina į bokso treniruotės salę? – paklausiau S.Balčiausko.

Galėčiau sakyti, kad nuo septynerių, nes dabar mano grupėje yra viena pirmokė. Ją mama atvedė. Aišku, kol kas mergaitė dar nesiboksuoja, žvalgosi aplinkui, prie „maišo“ pastovi, rankelėm pamosuoja. Oficialiai varžybose galima dalyvauti nuo dvylikos metų. Bet nusivežam į draugiškas varžybas ir jaunesnių vaikų.

Net keturis medalius iš Europos jaunių čempionato parvežusias sportininkes ir jų komanda sveikino Lietuvos bokso federacijos prezidentas D.Šaluga (viduryje). Antras iš dešinės – S.Balčiauskas

Pasiskambinu kolegai į kitą miestą ar rajoną ir sakau, kad turiu aštuonmetį ar dešimtmetį – gal jis turi panašaus amžiaus ir svorio priešininką. Jeigu taip, tai surengiam varžybas. Turiu vieną septynmetį berniuką, tai jis jau du varžovus yra įveikęs.

Gal prisimenate savo pirmąją auklėtinę?

Prisimenu. Atėjo mergaitė ir sako: „Treneri, noriu boksuoti.“ Pasižiūrėjau ir atsakiau: „Gerai, bet teks treniruotis su vaikinais, kol dar viena tau draugė atsiras...“ Ir dabar merginos Pasvalyje treniruojasi drauge su vaikinais. Tiek pat laiko, tie patys pratimai. Per treniruotes neretai vaikinai su merginomis boksuojasi.

Ar daug ašarų būna treniruotėse?

Per treniruotes niekas neverkia. Net ir praleidęs stipresnį smūgį. O štai varžybose pasitaiko. Ašaros byra ir po nesėkmės, ir iš džiaugsmo. Būna, kad ir vyrai ašarų nubraukia.

Kiek dabar mergaičių treniruojasi Pasvalyje?

Šešios mūsiškės ir viena ukrainietė.

Kur ieškote būsimųjų čempionių? Gal vaikštote, važinėjate po rajono mokyklas ir kviečiate boksuotis?

Nevaikštau. Vienas visur neapeičiau. Jos pačios mane ir sporto salę susiranda. Štai ir šiandien, prieš mūsų pokalbį, skambino kūno kultūros mokytoja ir rekomendavo mergaitę į bokso sekciją.

Manau, kad Pasvalyje vienam etatiniam bokso treneriui, kuris dar yra ir šalies moterų, merginų rinktinės treneris, darbų netrūksta.

Tikrai pakanka. Tik kartais dėl vienu darbų kiti nukenčia. Štai dabar su viena savo auklėtine Kamile Eglinskaite išvykstu (lapkričio 12 d. – red. pastaba) į pasaulio jaunimo iki 18 metų čempionatą Ispanijoje. O Pasvalyje palieku dvidešimt savo auklėtinių.

Tai užsidaro sporto salės durys ir jiems atostogos?

Ne. Treniruotės vyksta. Joms vadovauja buvęs mano auklėtinis Lukas Velžys.

Prisiminkime dar tą merginoms ypač sėkmingą Europos čempionatą Italijoje. Keturi bronzos medaliai – tai didelis netikėtumas?

Šį čempionatą žurnalistai jau pavadino istoriniu. Tikrai keturių medalių viename čempionate anksčiau nebuvo. Pasiekimas įsimintinas.

Galėjo būti net penki apdovanojimai. Mano nuomone, Silvija Karaveckaitė ketvirtfinalyje nepralaimėjo. Po lygios kovos daugiau teisėjų pergalę skyrė jos varžovei, nors taip pat buvo galima nugalėtoja paskelbti ir mūsiškę.

Kaip manote, ar visos Italijoje sužibėjusios merginos ir toliau treniruosis, sieks pergalių suaugusiųjų varžybose?

Visos motyvuotos, manau, kad visos eis toliau.

R. Meilutytė šį sezoną vėl tapo pasaulio ir Europos čempione

#LENAquatics

#Ro

OLIMPINĖ KARTELĖ KYLA VIS AUKŠTYN

GERIAUSI PLANETOS PLAUKIKAI ŠIŲ METŲ GRUODĮ SAVO GRYBŠNIAIS DAR MATUOŠ VANDENĮ PASAULIO ČEMPIONATE AUSTRALIJOJE IR TEN PADĖS ILGO ŠIŲ METŲ SEZONO TAŠKĄ. BET ILSĖTIS LAIKO NEBUS, NES JAU KITAIŠ METAIS JIE SIEKS ĮVYKDYTI OLIMPINIUS NORMATYVUS, KAD GALĖTŲ RAMIAI RUOŠTIS Į OLIMPINĮ PARYŽIŲ.

LINA DAUGĖLAITĖ

Apie besibaigiantį sezoną, kuris buvo kaip niekada intensyvus, ir apie kitąmet laukiančius iššūkius, jaunimo proveržį ir treniruočių sąlygas kalbamės su Lietuvos plaukikų rinktinės vyriausioju treneriu Žilvinu Ovsiuku.

Sezonas plaukikams beveik baigėsi. Beliko pasaulio čempionatas trumpajame baseine Australijoje, kuriame dalyvaus keturi Lietuvos atstovai. Kaip įvertintumėte šį sezoną ir mūsų sportininkų startus?

Sezonas buvo išskirtinis, nes vyko ir Europos, ir pasaulio čempionatai. Sezonas buvo sudėtingas ir sunkus. Galime pasidžiaugti, kad abu pandeminius laikotarpius, sakyčiau, pavyko išgyventi gana gerai, nes nebuvo labai ilgų pauzių, vadinamieji burbulai padėjo jiems nepažūti.

Sudėtinga šį sezoną buvo tai, kad neliko pastovumo, žinojimo,

kada yra Europos, kada pasaulio čempionatas, kada olimpinės žaidynės. Keitėsi datos, reikėjo prisitaikyti, būti lanksčiam rengiantis. Daug naujovių, kurių nebuvo bandę. Manau, mums pavyko išsilaikyti. Juk svarbiausia, kad sportininkai liktų konkurencingi pasaulyje, ir jie išliks, o tam, kad galėtų kovoti dėl pergalių, reikia stabilesnio pasirengimo.

Visi mato medalius ir džiaugiasi jais. Iš pasaulio čempionato grįžote su dviem apdovanojimais, iš Europos – net su keturiais. Be to, medalių iškovojo ir jaunimas – pasaulio jaunimo čempionate ir Europos jaunimo olimpiniam festivalyje (EJOF). Kuo dar, be medalių, galite pasidžiaugti?

Brandu. Yra sportininkų, kurie žino savo tikslus ir norus, žino, kad jie nori toliau treniruotis ir ruoštis olimpinėms žaidynėms. Kitas džiaugsmas – dėl jaunimo, kurio vis daugėja ir kuris motyvuotai treniruojasi. Tų vaisių nematysime iškart, bet iš paskos

SEZONO LAIMĖJIMAI

Pasaulio čempionatas

Rūta Meilutytė. 50 m krūtine – 1 vieta, 100 m krūtine – 3 vieta

Europos čempionatas

Rūta Meilutytė. 50 m krūtine – 1 vieta, 100 m krūtine – 3 vieta

Andrius Šidlauskas. 100 m krūtine – 3 vieta

Kotryna Teterevkova. 200 m krūtine – 3 vieta

Pasaulio jaunimo čempionatas

Danilas Pancerevas, Kirilas Stepanovas, Tomas Lukminas ir Rokas Jazdauskas. Estafetė 4x100 m laisvuojų stiliumi – 3 vieta

Pasaulio taurė

I etapas. Berlynas (Vokietija)

Rūta Meilutytė. 50 m krūtine – 1 vieta

Rūta Meilutytė. 100 m krūtine – 1 vieta

Danas Rapšys. 400 m laisvuojų stiliumi – 3 vieta

Danas Rapšys. 200 m kompleksiniu būdu – 3 vieta

II etapas. Torontas (Kanada)

Rūta Meilutytė. 50 m krūtine – 1 vieta

Rūta Meilutytė. 100 m krūtine – 1 vieta

Danas Rapšys. 400 m laisvuojų stiliumi – 3 vieta

III etapas. Indianapolis (JAV)

Rūta Meilutytė. 50 m krūtine – 1 vieta

Rūta Meilutytė. 100 m krūtine – vieta

Danas Rapšys. 200 m laisvuojų stiliumi – 2 vieta

Danas Rapšys. 400 m laisvuojų stiliumi – 2 vieta

Danas Rapšys. 200 m kompleksiniu būdu – 2 vieta

ateinantis jaunimas, kuriam dar, žinoma, teks daug dirbti, džūgina. Iki olimpinį žaidynių dar reikia labai daug ką padaryti, jeigu norime išlaikyti tą dabar matomą įdirbį.

Kalbate apie jaunimą, startavusį pasaulio jaunimo čempionate, ir jaunuosius plaukikus, pasirodžiusius EJOF?

Ne tik. Turiu minty strategiją, pagal kurią įsteigti mini centrai. Tai didelis bendras darbas, kad toliau dirbtume kryptingai ir eitume olimpinį žaidynių link, kad turėtume kuo daugiau olimpiečių. Tai ne vienos dienos darbas. Tikruosius rezultatus, kaip ką pavyko įgyvendinti, pamatysime ne artimiausiose Paryžiaus olimpinėse žaidynėse, bet Los Andžele.

Ar turime realaus pagrindo džiaugtis, kad dabartiniams rinktinės senbuviams auga gera pamaina?

Tai signalas, kad mes turime talentų. O visa kita padaroma tik dirbant ir dirbant sistemingai, nenukrypstant į šalis. Kad jaunimą išlaikytume ir paruoštume iki A lygio normatyvų, laukia labai ilgas ir sunkus darbas.

Kas lėmė jaunimo proveržį?

Pirmiausia tai, kad nebuvo apleistas treniruočių procesas pandemijos metu. Buvo nuomojamas baseinas, investuojama į jaunimą – čia esmė. O kaip toliau bus, priklausys nuo federacijos strategijos.

Ilgai neturėjome estafetės komandos, o šiandien turime vyrų komandą. Be to, pasaulio jaunimo čempionate bronzos medalius iškovojo vaikinių ketvertukas, estafetės rungties apdovanojimus pelnė dar jaunesni sportininkai, dalyvavę EJOF.

Tai buvo sistemingas darbas, kuriuo siekta komplektuoti komandas ir rengti kuo didesnę atranką, kad judėtume į priekį šioje rungtyje. Čempionus išugdyti asmeninėse rungtyse daug sunkiau, tad mūsų stiprybė galėtų būti estafetės. Tam ir yra įsteigti mini centrai, kad būtų kuo didesnė atranka ir matytume

galimybes. Centrai prideda galimybių rinktis.

Pakalbėkime apie plaukikus, kurie jau pelno medalių savo amžiaus grupių varžybose. Ko reikia, kad tie talentai išliktų ir įsiliėtų į pagrindinę rinktinę?

Tai ne tik plaukikų, bet ir kitų sporto šakų problema. Pereinant iš festivalio amžiaus į jaunių, dar yra normalus pereinamasis laikotarpis. Bet pereiti iš jaunimo amžiaus į suaugusiųjų – ilgas laiko tarpas, čia dažniausiai pritrūkstama motyvacijos išlaukti to momento, kai jau gali lygiavertiškai varžytis, konkuruoti. Reikia laiko, kad pasiektum suaugusiųjų lygį. Čia svarbiausia kantrybė ir darbas neforsuojant rezultatų, reikia dirbti kantriai, kad pasiektum savo sportinį piką ne per anksti. Bet problema atsiranda tada, kai reikia motyvuoti sportininkus, kad jie be laimėjimų porą metų stipriai dirbtų, nes vėliau tas ilgas ir sunkus darbas atsipirks. Nėra lengva iš jaunimo amžiaus pereiti į suaugusiųjų. Net Europos lygmeniu bandoma šią problemą spręsti: norima rengti jaunimo iki 23 m. čempionatus, kuriuos kai kurios sporto šakos organizuoja, nes iškart konkuruoti su suaugusiais jaunimui sudėtinga.

Taigi tie medaliai dar neparodo, kad šie žmonės iškart lengvai pereis į suaugusiųjų lygį. Kol jaunimo čempionato dalyviai pradės konkuruoti su suaugusiais, dar praeis tikrai ne metai ir ne dveji. Nebent tai būtų supertalantas, toks kaip rumunas Davidas Popoviči.

Kitas amžinas klausimas – baseinai. Neseniai atidarytas „Žalgirio“ baseinas Kaune. Tad kokia padėtis šiandien?

Nuo to, kad pastatomas naujas baseinas, savaime dar niekas nesikeičia, esmė – valdytojas ir galimybė jį patekti. Jeigu verslas perima baseino valdymą, tai nereiškia, kad ten pateks ir sportinio meistriškumo grupės. Čia svarbi valstybės pozicija dėl baseino takelio nuomos. Dabar federacija nuomoja baseinus, bet nuomos kainos komercinės.

K. Teterevkova ir A. Šidlauskas iškovojo Europos bronzą

Kita vertus, kuo didesnė baseinų pasiūla, tuo geresnė norinčiųjų nuomotis derybinė pozicija. Kaune šiandien yra ir „Žalgirio“, ir „Girstučio“ baseinai, susišnekėti jau lengviau nei tada, kai buvo tik „Girstutis“. Mes treniruojamės abiejuose baseinuose. Bet poreikis didžiulis ir iki šiandien sudėtinga gauti tiek laiko, kiek mums reikia. Bet sąlygos, nors ir po truputuką, gerėja.

O kokia padėtis Vilniuje?

Tikiuosi, pagerės, kai bus atidarytas Lazdynų baseinas. Tikimės, kitais metais.

Grįžkime prie pagrindinės mūsų rinktinės. Anksčiau medalius iš čempionatų veždavo tai vienas, tai kitas rinktinės lyderis. Šiame Europos čempionate medalius iškovojo net trys plaukikai. Ar ši rinktinė kitokia ir galime kalbėti apie kelis lygiaverčius lyderius? O gal per drąsu po vieno čempionato taip sakyti?

Taip, mes turime pasaulinio lygio plaukikų. Danui nepavyko sezonas dėl traumos ar treniruočių kaitos, užtat kiti plaukikai išlaikė savo lygį ir parodė, ką gali. Bet tai nereiškia, kad konkurencija pasaulyje mažesnė. Aš sakyčiau, kad jau finaluose plaukti yra geras lygis, nes pasaulio čempionatuose dalyvauja sportininkai iš 200 šalių ir visi siekia medalių ir finalų. Tad Lietuvai turėti 3–4 pajėgius plaukikus – nemažai.

Šis sezonas pažymėtas Rūtos Meilutytės sugrįžimu, kuris, be abejo, visus labai nudžiugino. Ji ne tik grįžo, bet ir iškovojo medalių visose pagrindinėse varžybose. Ar tie medaliai – nukritusios psichologinės įtampos padarinys? Gal Rūta keitė ir pasirengimą?

Pirmiausia džiugu, kad ji grįžo. Rūtos grįžimas ir charakteris rodo, kad ji grįžta ne šiaip sau, o kovoti. Džiugu, kad ji nori dalyvauti aukščiausio lygio varžybose ir mėgaujasi tuo. O besimėgaujant plaukti sekasi daug geriau, negu įsisukus į rutiną, kurios nemėgsti. Bet, aišku, be darbo nieko nebus. Negali žmogus iš niekur nieko ateiti ir vėl laimėti – vis tiek turi dirbti, plaukti, treniruotis. O tas kasdienis darbas yra pagrįstas noru ir mėgavimusi. Yra motyvacija, kryptingas tikslo siekimas ir svarbiausia – pozityvus nusiteikimas.

Kokie tolesni Rūtos planai – pasaulio čempionatas, o tada kova dėl teisės startuoti Paryžiaus olimpinėse žaidynėse?

Artimiausi planai – pasaulio čempionatas Australijoje. O po to visa kita.

D. Rapšiai sezoną aptemdė trauma, jis negalėjo startuoti visa jėga. Bet iš Pasaulio taurės varžybų jis vėl parsivežė medalių. Ar tai reiškia, kad Danas visiškai atgavęs jėgas?

Danas vadinamuosiuose trumpojo vandens čempionatuose arba Pasaulio taurės varžybose visada rodydavo rezultatą – ne-

galime pagal tai spręsti. Tai jo varžybos ir galimybė vėl pasirodyti. Pernai Pasaulio taurės turnyruose jis irgi šlavė medalius.

Medalių, prie kurių D. Rapšys pastaraisiais metais pripratino, visi iš jo laukė ir pasaulio bei Europos čempionatuose. Kokios priežastys lėmė, kad šįkart jis liko šalia apdovanojimų pakylės – tik sveikatos problemos ar keitėsi pasirengimas?

Kompleksinės. Daug kas keitėsi. Nereikia norėti, kad žmogus, kuris treniruojasi kamuojamas traumų – nors ir maksimaliai dirbantis, motyvuotas ir norintis parodyti, ką gali, – puikiai pasirodys varžybose. Matysime, kaip viskas eisis toliau.

Ar traumas iki galo išgydytos, negaliu pasakyti – tai medikų kompetencija. Viena yra, kai esi treniruotėse ir tavo būsena nestresinė, visai kas kita, kai būsena stresinė. Nors praėjęs sezonas parodė, kad būna, jog ir treniruotėse išlenda sveikatos bėdos.

27-erių metų Danas – vyriausias rinktinėje. Ar toks amžius plaukikui dar leidžia konkuruoti aukščiausiu lygiu?

Ribų dabar nebėra, ribos atsiranda tik ieškant motyvacijos. Jeigu sportininkas motyvuotas ir siekia savo tikslo, gali ir vienokio, ir kitokio amžiaus būdamas tai padaryti – esmė, kokios sąlygos yra dirbti, treniruotis ir kokie jo tikslai.

Į pasaulio čempionatą, kuris vyks gruodį Australijoje, vyks keturi sportininkai. Kur jie rengiasi čempionatui?

Pasaulio taurės irgi buvo pasiruošimo dalis. Danas lapkričio 18-ąją išskrido treniruotis į aukštikalnes, prie Siera Nevados. Rūta su Andriumi ir Kotryna skris į adaptacinę stovyklą Australijoje lapkričio pabaigoje. Danas į Australiją atvyks tiesiai iš Amerikos ir startuos be adaptacijos.

Kokius tikslus jiems keliate?

Ilgas ir trumpas vanduo – tai du skirtingi dalykai. Mūsų akcentai – olimpinis baseinas ir olimpinis nuotolis. O trumpajame baseine viską lemia visai kitos fizinės savybės.

Australijoje plaukikai sieks išlaikyti savo lygį, nes svarbiausias startas vis dėlto bus Fukuokoje (2023 m. pasaulio čempionate – aut. past.) olimpinio ilgio baseine. O čia trumpasis vanduo, jėgų pasitikrinimas. Norime išlaikyti varžybų ritmą, nes jų trūko, ypač per pandemiją, trūko varžybų streso, o jo reikia – reikia dalyvauti, reikia būti tarp elito ir konkuruoti.

Ar nuovargis nepakiš kojos? Ir Rūta, ir Danas po Pasaulio taurės varžybų prasitarė, kad jaučia nuovargį.

Taip, skraidymas tikrai neprideda sveikatos, bet kalendorius toks, kokį turime.

Gal po čempionato Australijoje pajėgiausių mūsų plaukikų

Kipro Štreimniklo nuotr.

Europos jaunimo olimpiniam festivalyje net keturis medalius iškovoję S.Plytnykaitė

Alfredo Piaščio nuotr.

S.Bilis

ATSIŠVEIKINIMAS

lauks ilgėnis atokvėpis?

Plaukikų specifika tokia, kad jie turi būti vandenyje. Sakykime, dešimt dienų be baseino per dešimt metų – jau yra daug. Yra pavyzdžių, kai per dešimt metų plaukikas praleidžia vos dešimt treniruočių, pavyzdžiui, Katie Ledecky, kuri dabar gerina pasaulio rekordus, tas pats Michaelas Phelpsas. Plaukikas turi nuolat jausti vandenį, tai mūsų specifika.

Pasaulio čempionatas Australijoje padės šio sezono tašką. Kitas sezonas – olimpinės atrankos. Kada ir kur medžiosite olimpinis normatyvus?

Vėlgi laukia sudėtingas sezonas, nes dėl pandemijos perkeltos varžybos. Pasaulio čempionatas liepos pabaigoje vyks Fukukoje. Japonija – ne pati palankiausia vieta startams, nes mums reikia adaptacijos, liepos pabaigoje ten laukia karštis.

2024 m. sausio pradžioje Katarė, Dohoje, vyks dėl pandemijos perkeltas čempionatas. Du pasaulio čempionatai, vienas po kito – nedžiugina. Be to, gali būti, kad prieš olimpinės žaidynes (nors dar nenuspręsta) bus surengtas ir Europos čempionatas. Visose šiose trejose varžybose bus galima siekti olimpinis normatyvų. Palankiausia būtų juos įvykdyti jau pasaulio čempionate Fukukoje ir ramiai, nesiblaškant ruoštis olimpinėms žaidynėms.

Doha – antrasis variantas tiems, kurie nebus įvykdę normatyvų Japonijoje. Bet laiko pasiruošti daug nebus: rugpjūtį baigsis čempionatas Fukukoje, o sezono negali išstėti, vis tiek turi būti ir poilsio.

Kiek planuojate turėti sportininkų olimpinėje plaukimo rinktinėje – kiek plaukikų juos galėtų įvykdyti?

Planuojame tų keturių žmonių, kurie keliauja į pasaulio čempionatą, asmeninius normatyvus. Gal dar rinktinę papildys kas nors iš jaunimo – Tomas Navikonis, Danilas Pancerevas, gal kuri mergina. Olimpinės žaidynės – ne pasaulio čempionatas, reikia įvykdyti A normatyvą. O normatyvai labai stipriai pakelti, nebus lengva. Dalyvių skaičius mažinamas, normatyvai sunkėja.

Kiek keičiasi normatyvai? Pavyzdžiui, koks skirtumas tarp Tokijo ir Paryžiaus žaidynių normatyvų?

Stipriai pasikeitė. Pavyzdžiui, merginų 100 m krūtine A normatyvas pakito beveik sekunde: buvo 1 min. 7,07 sek., o dabar – 1 min. 6,79 sek.; vaikinų 100 m krūtine buvo 59,93 sek., dabar – 59,49 sek.

200 m krūtine vaikinų A normatyvas buvo 2 min. 10,35 sek., o dabar – 2 min. 9,68 sek. Merginų šios rungties normatyvas buvo 2 min. 25,52 sek. – Kotryna kaip tik jį „gaudė“, o dabar jau 2 min. 23,91 sek.

Lapkričio 11-ąją, per savo 29-ąjį gimtadienį, apie sportinės karjeros pabaigą paskelbė pasaulio ir Europos plaukimo čempionas, Rio de Žaneiro ir Tokijo olimpinis žaidynių dalyvis Simonas Bilis. Jis pastarąjį sezoną praleido dėl peties traumos.

„Priėmiau sprendimą trauktis iš plaukimo, nes atėjo laikas keisti gyvenimo ritmą. Peties traumą, kurią patyriau prieš daugiau nei metus, plaukdamas vis dar jaučiu. Per reabilitacijos laikotarpį buvau labai patogioje vietoje ir nelabai dariau kažką, kad judėčiau į priekį ar tobulėčiau. Priimdamas nelengvus sprendimus, išėinu iš tos patogios vietos ir traukiuosi iš plaukimo, – pranešė sportininkas. – Visada liksiu dėkingas plaukimui už savo pasiekimus. Kiek nuostabių žmonių sutikau ir kiek nuostabių šalių kaip plaukikas aplankiau. Visa ta patirtis tikrai nebus pamiršta“, – sakė atletas.

Plaukimo kelyje jį lydėjo treneriai Židrūnė Budrienė (pirmoji), Ina Paipalienė, Toddas DeSorbo, Bobby Guntoro, Jamesas Gibsonas, Paulius Andrijauskas.

Bene įsimintiniausias plaukikui – 2016 m. sezonas, per kurį panevėžietis ne tik tapo 100 m laisvuju stiliumi rungties pasaulio čempionu ir bronziniu prizininku (50 m laisvuju stiliumi) trumpajame (25 m) baseine Vindsore (Kanada), bet ir plaukė Rio de Žaneiro olimpinis žaidynių 50 m laisvuju stiliumi rungties finale.

Daugkartinis šalies čempionas, kuriam iki šiol priklauso Lietuvos vyrų 50 m ir 100 m plaukimo laisvuju stiliumi rekordai tiek 50 m, tiek 25 m ilgio baseinuose, paskutinį kartą varžybose startavo šių metų vasarį Alytuje.

„Plaukimo bendruomenės vardu dėkoju Simonui ir jo treneriams už tai, kad visa Lietuva galėjo didžiulius mūsų čempiono pasiekimus ir sekti jo kelionę plaukimo pasaulyje. Tikiu, kad sprendimas pasitraukti buvo nelengvas, bet sportininkai turi būti ne tik motyvuoti ar ištroškę pergalių, bet ir mokėti klausyti savo kūno. Linkime Simonui kuo didžiausios sėkmės tolesnėje karjeroje ir gyvenime“, – dėkojo Lietuvos plaukimo federacijos prezidentas Saulius Binevičius.

Pasak S.Bilio, dabar atėjo metas toliau kaupti žinias, kurios padės pasirinktoje tolesnėje karjeroje, ir atrasti darbą, leidžiantį būti arčiau artimųjų ir gyvenime svarbių žmonių.

Kiek reikia nuplaukti, kad atsikovotum sekundę?

Priklauso nuo amžiaus – ar sportininkas jaunių amžiaus, ar suaugusiųjų rinktinės narys. Rinktinės nariui, jeigu jis perėjęs standartinį piką, jau ne gerinti laiką reikia, bet jį išlaikyti. Jeigu tokį rezultatą jis yra pasiekęs, tai gali jį pakartoti, o pagerinti – nebent dešimtąsias sekundės dalis. Labai jauniems yra šansas per sezoną ir sekundę numesti, suaugusiesiems – tai labai daug.

Olimpinės atrankos metais dar keisite pasirengimą ar eksperimentai baigėsi šiemet?

Tai bus jau nebe eksperimentų metai, reikės sistemingai dirbti toliau. Aukštikalnių stovyklos, adaptacinės stovyklos – tai, ko reikia.

IEŠKO KILNAUS SPORTINIO ELGESIO PAVYZDŽIŲ

LIETUVOS TAUTINIS OLIMPINIS KOMITETAS IR VĖL KVIETIA SPORTO BENDRUOMENĘ PADĖTI ATRASTI KILNIAI BESIELGIANČIUS SPORTININKUS BEI SPORTO APLINKOS, VISUOMENĖS ATSTOVUS, KURIE BUS PAGERBTI PER TRADICINIUS LIETUVOS KILNAUS SPORTINIO ELGESIO (ANGL. „FAIR PLAY“) APDOVANOJIMUS.

Lapkričio 16 d. vyko Lietuvos kilnaus sportinio elgesio komiteto posėdis. Nuotoliniu būdu susitikę jo nariai bei komiteto prezidentė, olimpinė vicečempionė Austra Skujytė diskutavo apie kilnaus elgesio vertybes bei šių metų kilnaus sportinio elgesio apraiškas.

„Esu visiems labai dėkinga, kad skiriate laiko analizuoti šią itin aktualią temą, skatinti kilnų elgesį tiek Lietuvoje, tiek už jos ribų. Džiaugiuosi, kad yra bendraminčių, kurie siekia atrasti tylaus gėrio krislelį kasdieniame sporto pasaulyje, o jį atradus – garsiai kalbėti apie sektingus pavyzdžius bei juos pagerbti“, – dalyvius sveikino A.Skujytė.

Susitikimo metu didžiausias dėmesys buvo skiriamas artėjantiems Lietuvos kilnaus sportinio elgesio apdovanojimams bei galimiems nominantams aptarti.

Kandidatų paraiškas Lietuvos „Fair Play“ apdovanojimams gauti visi norintieji gali teikti iki 2023 m. sausio 1 d.

APDOVANOSIME

Viso gyvenimo darbu sportui nusipelnijęs žmogus – tai nominacija, kurios pavadinimas pats viską pasako. Į ją pretenduoja šviežuoliai, visą gyvenimą esantys pavyzdys kitiems, bendruomenių ar visuomenės vedliai, savo darbais rodantys kryptį kitiems, atsidavę savo idėjoms ir darbams.

2022 metų kilnus poelgis – šiuo apdovanojimu bus įprasmintas sportininko, trenerio ar kito sporto srities atstovo kilnus ir sąžiningas momentinis poelgis (pavyzdžiui, apdovanota už pagalbą į bėdą patekusiam varžovui, už teisėjo informavimą apie klaidą savo nenaudai varžybų metu ir pan.).

2022 metų jaunojo sportininko ar jaunimo komandos kilnus poelgis – apdovanojimas, teikiamas už sąžiningą, garbingą ar kilnų poelgį, parodytą varžybose, treniruotėje ar kitoje su sportu su-

sijusioje situacijoje (pavyzdžiui, už pagalbą susižeidusiam varžovui, už pagalbą sulūžus sporto įrankiui, sirgalių sudrausminimą, žaidėjų skaičiaus aikštėje suvienodinimą, varžovams dėl pražanų ar kitų priežasčių netekus komandos nario ir t.t.).

Jaunąjį sportininką – pavyzdį bendraamžiams – už sportininko ar komandos pavyzdį, savo elgesiu rodomą bendraamžiams, bendruomenei, visuomenei (pavyzdžiui, savanorystę, pagalbą integruojant neįgaliuosius, žmogaus su negalia pavyzdį sveikiesiems siekiant tikslų ir t.t.). Kandidatais į šią nominaciją gali tapti visi, kurie motyvuoja draugus siekti tikslų, yra sąžiningi, garbingai elgiasi sporto aikštelėse ir už jos ribų, laikosi taisyklių ir įkvepia kitus elgtis kilniai.

„Fair Play“ projektas – tai apdovanojimas už žmonių integraciją, vienijimą pasitelkiant sportą, už ribų ir stereotipų naikinimą, už visuomenės nuomonės keitimą, socialinių iššūkių ir problemų sprendimą pasitelkiant sportą ir sporto vertybes.

„Fair Play“ organizacija – šis apdovanojimas teikiamas už visuomenės ugdymą, olimpinių principų laikymąsi, vertybių sklaidą ar tiesiog pagalbą, neatlygintą paramą sportininkams ir kitoms sporto organizacijoms.

Apdovanojimų laureatai bus paskelbti vasario mėnesį Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete.

„Mes mokame džiaugtis iškovotais medaliais ir puikiai pažįstame bei didžiuojamės čempionais. Tačiau kartais pergalės matuojamos ne tik prizinėmis vietomis. Rengdami šiuos apdovanojimus norime padėkoti ir skirti dėmesio tiems, kuriems pagarba, žmogiškumas ir olimpinės vertybės yra ne mažiau svarbios nei medaliai. Kilnus elgesys yra čempioniška savybė, kuria turime didžiuotis ir skatinti“, – sakė olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

PROJEKTĄ VAINIKAVO PRIZŲ DALYBOS

LIETUVOS PRADINUKAI PENKTUS METUS IŠ EILĖS DALYVAVO OLIMPINIO MĖNESIO PROJEKTE, Į KURĮ ĮSITRAUKĖ NET 2,7 TŪKST. KLASIŲ, ARBA DAUGIAU NEI 50 TŪKST. VAIKŲ IŠ VISŲ LIETUVOS SAVIVALDYBIŲ, IR IŠBANDĖ FIZINIO AKTYVUMO, SVEIKOS MITYBOS, BENDRADARBIAVIMO BEI EMOCINĖS SVEIKATOS TEMŲ VEIKLAS.

Olimpinio mėnesio pabaigą jau tradiciškai paminėjo projekto globėja, pirmoji šalies ponija Diana Nausėdienė. Per burtų traukimo ceremoniją ji padėjo išaiškinti laimingąsias klases, į kurias iškeliavo Lietuvos tautinio olimpinio komiteto bei Švietimo, mokslo ir sporto ministerijos įsteigti prizai.

„Man labai smagu stebėti projekto augimą. Šiomet fizinio aktyvumo, sveikos mitybos, bendradarbiavimo ir emocinės sveikatos paslapčių pradinukai pirmą kartą mokėsi jau visose Lietuvos savivaldybėse. Ypač dėkoju savo klases Olimpino mėnesio keliu vedusiems pedagogams. Jūsų nuoširdus ir jaudinantis noras ugdyti ne tik išsilavinusius, bet ir sveikus, fiziškai bei emociškai raštingus, savimi ir draugais pasitikinčius mūsų mažuosius yra Lietuvos valstybės pagrindas ir šviesa“, – džiaugėsi D.Nausėdienė.

Susipažinti su kiekviena iš temų pradinukus kvietė pedagogai ir tėvai, kuriems buvo suteikta specialistų parengta medžiaga, skirta užsiėmimams per pamokas, pertraukas ir namuose.

„Džiaugiamės sėkmingai įgyvendinę jau penktą projekto sezoną, kuris įtraukė ne tik rekordiškai daug dalyvių, bet ir sportininkų bei visuomenėje žinomų žmonių. Pradinėse klasėse ugdomi pagrindiniai vaikų įpročiai visam gyvenimui, todėl labai svarbu parodyti tinkamą pavyzdį, paskatinti, ugdyti fizinį raštingumą bei sveiką gyvenimą nuo mažų dienų.

Noriu padėkoti projekto globėjai poniai D.Nausėdieni, iš kurios didelį palaikymą jaučiame ne tik mes, bet ir dalyviai. Taip pat sportininkams, kurie įkvepia pradinukus savo pavyzdžiu, tėveliams bei nuoširdžiai dirbantiems pedagogams, kurie mato

ir supranta projekto vertę bei aktyviai įsitraukia“, – dėkojo olimpinė čempionė, LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Šio projekto dalyviams susipažinti su temomis padėjo olimpiečiai: lengvaatletė Diana Zagainova, penkiakovininkė Ieva Serapinaitė, kanojų irkluojas Henrikas Žustautas, baidarininkai Mindaugas Maldonis bei Andrejus Olijnikas, slidininkas Mantas Strolia, lengvaatletė Irina Krakoviak-Tolstika, taip pat boksinkininkas Tadas Tamašauskas bei krepšininkė Laura Juškaitė.

Sveikos mitybos pagrindų vaikai mokėsi kartu su kulinaru Gian Luca Demarco bei mitybos specialistu Artūru Sujeta, o emocinės sveikatos žinias gilino kartu su psichologe Asta Jakoniene.

Apie komandinio darbo ir pasitikėjimo vienas kitu svarbą vaikams pasakojo porinės keturvietės irkluočiai – Aurimas Adomavičius, Dominykas Jančionis, Giedrius Bieliauskas, Žygimantas Gališanskis bei komandos treneris Kęstutis Keblys, tinklininkės Monika Paulikienė ir Ainė Raupelytė, merginų ledo ritulio komandos „Hockey Stars“ narės Gabija Griniūtė, Gertrūda Gliožaitytė, Greta Baubaitė, Jonė Vaičiukienė, futbolo klubo „Žalgiris“ žaidėjai Saulius Mikoliūnas ir Edvinas Gertmonas bei krepšinio klubo „Rytas“ atstovai Margiris Normantas ir Gytis Radzevičius.

Iš karto po projekto atlikta dalyvavusių pedagogų apklausa parodė, kad bendras projekto vertinimas – 9,7 iš 10. Pedagogų žiniomis, absoliuti dauguma tėvų (69 proc.) vertina projektą kuriamą naudą vaikams. Beveik visi apklausoje dalyvavę pedagogai (98 proc.) gautą medžiagą planuoja naudoti ir ateityje bei ketina dalyvauti projekte kitais metais (97 proc.).

Projekto globėja D.Nausėdienė

LTOK nuotr.

Pasaulio vicečempionė Lietuvos rinktinė

OLIMPINĖS VILTYS

„VYRAMS – PRIVALU, MOTERIMS – REALU“, – KAŽKIENO IŠTARTA TAIKLI FRAZĖ GERIAUSIAI ATSPINDI LIETUVOS 3X3 KREPŠINIO RINKTINIŲ SIEKĮ DEBIUTUOTI OLIMPINĖSE ŽAIDYNĖSE. ŠIO SPARČIAI POPULIARĖJANČIO KREPŠINIO ASOCIACIJOS MŪŠŲ ŠALYJE VADOVAS IGNAS GRINEVIČIUS VILIASI, KAD 2024 METŲ PARYŽIAUS ŽAIDYNĖSE DALYVAUS IR LIETUVOS VYRŲ, IR MOTERŲ 3X3 KREPŠINIO RINKTINĖS.

Ne tik dalyvaus – ir realiai kovos dėl olimpinų medalių, nes tai, kad yra gana pajėgios, abi rinktinės pastarąjį sezoną jau įrodė.

Praejusią vasarą vyrų 3x3 krepšinio rinktinė tapo pasaulio vicečempione, o moterys pateko į pusfinalį ir galiausiai užėmė ketvirtą vietą.

Kai 2017 m. buvo paskelbta, kad trijulių krepšinis tampa olimpine sporto šaka, pajėgių šios sporto šakos komandų Lietuvoje beveik nebuvo. Vyrų nuo senų laikų dar suburdavo vieną kitą tarptautiniuose turnyruose gerai pasirodančią ekipą, o moterys 3x3 krepšinio iš viso nežaidė.

Per metus kitus įvyko milžiniškas trijulių krepšinio progresas. Lietuviai vyrai liko vos per plauką jau nuo 2020 m. Tokijo olimpinė žaidynių, susibūrė, subrendo ir galinga moterų komanda.

„Tad dabar ne tik svajojame, bet jau realiai mąstome apie dalyvavimą Paryžiaus žaidynėse“, – pabrėžia 27-erių metų I.Grinevičius.

Trijulių krepšinis Lietuvoje tampa vis galingesnis: pastarąjį sezoną pasaulio vyrų reitinge mūsų šalis buvo antra, moterų – ketvirta.

Tačiau nuo lapkričio 1 d. iki kitų metų lapkričio 1-osios skaičiuojamas naujas šalių reitingas, lemsiantis, kurios rinktinės gaus tiesioginius kelialapius į 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes. Ko reikia, kad mūsų vyrai ir moterys į žaidynes patektų be atrankos? – „Olimpinė panorama“ paklausė I.Grinevičiaus.

Pagal pastaraisiais metais trijulių krepšinio aikštelėje rodomus rezultatus tikimės, kad į Paryžiaus žaidynes bet kuriuo atveju pavyks prasibrauti, tačiau dabar esminis klausimas – ar pavyks tą padaryti be atrankos.

Pagal reitingą, kuris skaičiuojamas nuo šių metų lapkričio 1 d. iki kitų metų lapkričio 1-osios, į žaidynes be atrankos pateks po tris vyrų ir moterų rinktinės. Tačiau yra keletas „bet“.

Tik dvi komandos iš geriausiųjų trejeto gali būti iš to paties žemyno. Tad jei, tarkime, vyrų reitinge pirmąsias tris vietas užims vien Europos komandos, tiesioginius kelialapius į Paryžių gaus tik dvi, o vienas teks aukščiausiajį vietą užėmusiai kito žemyno komandai.

Be to, vieną vietą tiesiogiai gaus reitinge aukščiau esanti Prancūzijos rinktinė – vyrų arba moterų. Didesnė tikimybė, kad šį kelialapį pagriebs moteris, nes jos kol kas yra reitingo lyderės, o vyrai – tik dešimtuko pabaigoje. Tad žaidynių šeiminingės užims vieną iš dviejų galimų Europai skirtų vietų.

Jei kalbėsime apie vyrus, pagal dabartinį reitingą aiškūs jo lyderiai yra serbai. Mes su JAV krepšininkais vis kovojome dėl antros vietos – aukščiau pakildavo tai vieni, tai kiti. Žemiau esančios komandos nuo trejetuko smarkiai atsilikusios.

Tad jei tokia tendencija išliks, turime milžinišką galimybę į olimpinės žaidynes patekti be atrankos.

Kalbėdami apie moteris darykime prielaidą, kad prancūzės reitinge tikrai kils aukščiau nei vyrai ir panaudos šeiminingų kvotą į olimpinės žaidynes. Vadinasi, Europai liks viena vieta. Kol kas virš mūsų – ne tik reitingo lyderė Prancūzija, bet ir Vokietija bei JAV.

Atotrūkis nuo Vokietijos, kuri pagal dabartinę situaciją panaudotų antrą Europai skirtą kelialapį, atrodo įveikiamas, bet tai priklausys nuo visų amžiaus grupių moterų komandų pasirodymų 3x3 krepšinio varžybose per šiuos ir kitus metus.

Jei Lietuvos rinktinėms nepavyks gauti tiesioginių kelialapių į žaidynes, kokių galimybių jos dar turės juos iškovoti?

Olimpinėse žaidynėse dalyvaus po aštuonias vyrų ir moterų komandas. Dar neaišku, kada tiksliai vyks ši atranka, bet greičiausiai visi kelialapiai bus išdalyti iki 2024 m. gegužės.

Pirmame turnyre po vieną kelialapį gaus komandos iš tų šalių, kurių nėra viena krepšinio rinktinė – nei vyrų, nei moterų, nei tradicinio, nei trijuliu – nedalyvavo pastarosiose dvejose olimpinėse žaidynėse. Šiame turnyre mes žaisti negalėtume, nes 2016 m. Rio de Žaneiro žaidynėse dalyvavo Lietuvos vyrų didžiojo krepšinio rinktinė.

Po vieną kelialapį bus galima iškovoti turnyre, kuriame žais geriausiai žemynų čempionatuose pasirodžiusios komandos. O per pagrindinę atranką bus išdalyta po tris paskutinius kelialapius į Paryžių.

Ko reikia, kad uždirbtume pakankamai reitingo taškų ir olimpinį žaidynių kelialapį galėtume gauti be atrankos?

Paradoksas tas, kad ne rinktinės ir ne jų pasirodymai Europos ar pasaulio čempionatuose surenka didžiąją reitingo taškų, o vadinamuosiuose „Pro Tour“ turnyruose dėl piniginių prizų kovojančios komandos. Varžydamosi dėl pinigų, jos renka ir reitingo taškus šaliai.

Vyrų reitingo didžioji dalis taškų – „Challengers“ ir „Masters“ serijos turnyruose. Šiose varžybose pastaraisiais metais turime tris keturias geras komandas. Vilniaus „Rivilė“ dabar į 30-tuką nepatenka, bet yra Šakių „Gulbelė“, Vilniaus „Mantinga“ ir Kauno VDU. Keturių tokių sėkmingai žaidžiančių ekipų turėtų užtekti, kad išsilaikytume pirmame reitingo trejetuke ir su vyrais keliautume į priekį.

Be to, FIBA organizuoja turnyrus, kuriuose U21 ir U23 rinktinės už nemenkus startinius mokesčius gali žaisti Tautų lygoje ir taip pat šaliai rinkti reitingo taškus.

Moterims irgi rengiama ta pati jaunimo programa – Tautų lyga, kur U21 ir U23 rinktinės gali kovoti dėl taškų, bei „Women's Series“ turnyras. Vilniaus „Kibirkštis“ pagrindu subūrėme pajėgią komandą, kuri sėkmingai ten žaidžia: netgi laimėjo vieną etapą Prahoje, o dvejyose liko antra.

Pagrindinis ketvertukas Kamilė Nacickaitė, Monika Grigalauškytė, Martyna Petrėnaitė, Gabrielė Šulskė turėtų ir toliau žaisti. Gal prie jų prisidės dar viena kita pajėgi krepšininkė.

Ar komandos yra motyvuotos savo šaliai rinkti taškus? Juk, kalbant apie vyrus, nėra garantijų, kad uždirbę pakankamai taškų ir ištempę Lietuvą į pasaulio reitingo trejetą būtent jie

ir žaistų olimpinėse žaidynėse.

Jei kalbėsime apie moteris, galima būtų svarstyti, kad iškovojusios kelialapį į Paryžių „Kibirkštis“ pagrindu suburtos komandos pagrindinės krepšininkės atstovautų ir Lietuvos rinktinėi, bet apie vyrus to pasakyti negalima, mat visos „Pro Tour“ žaidžiančios ekipos yra gana pajėgios.

Tačiau vyrų komandas gerai žaisti FIBA „Pro Tour“ sistemoje itin motyvuoja priziniai fondai. Juolab kad šnekėdami apie šiuos turnyrus kalbame ir apie aukščiausias Lietuvos krepšininkų čia užimamas vietas. „Masters“ turnyro nugalėtojams atitenka 40 tūkst. eurų. Rengiama dvylika tokių turnyrų, o gerai žaidžianti komanda ramiai gali dalyvauti bent pusėje jų.

Kitais metais numatyta daugybė „Challengers“ turnyrų – gal 30 ar 40. Juose pirmos vietos laimėtojai gauna 15 tūkst. eurų. O kur dar premijos, skiriamos už asmeninius rezultatus, naudingumą ir panašiai.

Be to, Lietuvoje jau esama klubų, kurie trijuliu krepšinio žaidėjams moka nuolatinius atlyginimus.

Gerai – net nelabai įspūdingai, bet gerai – žaidžianti komanda pastarąjį sezoną uždirbo apie 120 tūkst. eurų. Nuo tarptautinių prizinių fondų Lietuvoje mokesčiai nėra mokami, tad tokį uždarbį dalijasi keturi žaidėjai, jei nėra papildomų susitarimų su klubais. Apie 30 tūkst. eurų per metus – kone dukart daugiau, nei tokio lygio žaidėjų galėtų uždirbti rungtyniaudami NKL.

Be to, jei krepšininkas patenka į 3x3 vyrų ar U23 rinktinę ir ką nors laimi Europos ar pasaulio čempionate, iki ketverių metų jam dar priklauso valstybinė stipendija. Jau turime apie dvi dešimtis stipendininkų. Pavyzdžiui, pasaulio vicečempionai Ignas Vaitkus, Gintautas Matulis, Marijus Užupis, Darius Tarvydas dabar gauna po 2800 eurų per mėnesį valstybinės stipendijos.

Nuolat buvo kalbama apie tai, kad į trijuliu komandas kviesite ir didžiojo krepšinio profesionalų. Ar turite tokių planų?

Gerai trijuliu krepšinio žaidėjas turi būti aukšto lygio, motyvuotas, turėti galimybę nuosekliai rengtis svarbiausioms varžyboms ir žaisti daug rungtynių, nes būtina, kad susiformuotų įprotis, atsirastų sprendimų priėmimo greitis – net maža klaida 3x3 krepšinyje gali daug kainuoti.

Geriausias didžiojo krepšinio profesionalas, atėjęs tiesiai iš 5x5 krepšinio aikštės, nebūtinai ką nors duoda trijuliu krepšinio komandai.

Pavyzdžiui, serbai, kurie yra aiškūs pasaulio lyderiai ir pastarąjį sezoną tarptautiniuose turnyruose liko nugalėti – tapo ir pasaulio čempionais, finale įveikė mus, ir Europos čempionais, finale nugalėję olimpinis čempionus latvius, – didžiojo krepšinio aikštelėje yra tokio pat lygio, kaip Lietuvos komandose žaidžiantys trijuliu

Lietuva 3x3 krepšinio arenose turi ir perspektyvus jaunimo

Lietuvos rinktinės treneris D. Novickas stebi visų amžiaus grupių žaidėjus

krepšininkai. Bet serbai ilgai ir nuosekliai treniruojausi žaisdami būtent trijų žaidėjų krepšinį. Jie turi geriausiai išplėtotą šio krepšinio mokymą – nuo fizinio rengimo iki taktikos.

Serbai trijų žaidėjų krepšinį pradėjo žaisti iš bėdos, nes didžiojo krepšinio klubai nemoka algų. Dėl to žaidėjai iš tokių klubų, kuriuos laikytume Lietuvos krepšinio lygos vidutiniškais, suplūdo į trijų žaidėjų krepšinį ir pradėjo dominuoti pasaulyje, nors tarp jų nėra ant Eurolygos ar net Europos taurės turnyro slenksčio stovėjusių krepšininkų.

Tad vienas svarbiausių kriterijų, siekiant prasibrauti į olimpinę žaidynę, yra nuoseklumas žaidžiant 3x3 krepšinį.

Tačiau yra tokia teorinė galimybė, kad mūsų 5x5 krepšinio rinktinė nepateks į olimpinę žaidynę ir tą žinoti gana anksti. O mes lygiai taip pat anksti galime žinoti, kad jau turime kelialapį į Paryžių. Tad kodėl nepakviest didžiojo krepšinio žaidėjų, jeigu jie nori ir gali, pabandyti atstovauti 3x3 rinktinėi? Tik tie žaidėjai privalo turėti pakankamai laiko, kad sugebėtų priprasti prie kitokio krepšinio.

Tarkime, neseniai Eurolygoje dar žaidęs amerikietis Jimmeris Fredette'as dabar akivaizdžiai rengiamas olimpinėms žaidynėms su JAV rinktinė, nes šio gynėjo duomenys itin tinka 3x3 krepšiniui žaisti.

Mes, kaip ir visų sporto šakų atstovai, irgi svarstome įvairias galimybes.

Moterų krepšinyje yra šiek tiek kitaip. Viso pasaulio moterų trijų žaidėjų komandos sudarytos iš didžiojo krepšinio profesionalių. Net elitinės WNBA lygos.

Lietuvoje irgi susibūrė pajėgus ketvertukas, kuris niekuo nenusileidžia geriausioms pasaulio komandoms. Matyt, tos keturios „Kibirkštės“ pagrindu susibūrusios krepšininės tinka 3x3 krepšiniui pagal žaidimo stilių, fizinius duomenis, sprendimų priėmimą. Kai kurios jų čia net uždirba daugiau, nei žaisdamos tradicinį krepšinį.

Ką jūsų asociacijai ir apskritai 3x3 krepšiniui Lietuvoje reikėtų, jei mūsų šalies rinktinės debiutuotų Paryžiaus žaidynėse?

Mes ne tik turime realią galimybę patekti į olimpinę žaidynę, bet tiek vyrai, tiek moterys yra pajėgūs kovoti dėl olimpinės medalių. Olimpinės žaidynės – ne tik kiekvieno sportininko, bet ir kiekvieno su sportu dirbančio žmogaus didžiausia siekiama, tad dedame visas pastangas ir skiriame visus resursus tam, kad būtume Paryžiuje.

Tai nėra taip paprasta, nes turime nemažai investuoti. Gerai žaidžianti vyrų komanda gana greitai pradeda pati save išlaikyti, o moterų ekipų dalyvavimo turnyruose starto mokesčiai gana dideli, daug kainuoja išvykos į turnyrus. Laimei, ir „Kibirkštės“ klubas, ir Vilniaus miestas mato prasmę, kad moterų 3x3 krepšinio komanda tokiuose turnyruose atstovautų Lietuvai.

Mūsų asociacijai daug kainuoja rinktinės išlaikymas. Šiais metais buvo per dvi dešimtis įvairaus amžiaus rinktinės kelionių. Lietuvos krepšinio federacija mums skyrė 200 tūkst. eurų, paskui dar ir viršijo šį įsipareigojimą, nors dėl pasikeitusios valstybinės sporto finansavimo tvarkos net didžiajam krepšiniui lėšų nepakako.

Tačiau vien rinktinės išlaikymas šiais metais mums atsiėjo per 300 tūkst. eurų, neskaičiuojant to, kiek kainavo surengti vietinius 3x3 krepšinio turnyrus.

Tad dalį trūkstamų pinigų pavyksta gauti iš rėmėjų, nors, reikia pripažinti, verslininkai kol kas nėra itin suinteresuoti remti sportą.

Tarkime, yra numatytos mokesčių lengvatos kino filmų kūrėjų rėmėjams – jie atleidžiami nuo dalies pelno mokesčio, tad filmų sukuriama vis daugiau. Kodėl panašios lengvatos negalėtų būti pritaikytos ir sporto rėmėjams?

Esame nepaprastai dėkingi vienam iš asociacijos dalininkų – buvusiam krepšinininkui Rolandui Skaisgiriui, kuris, kai mums būna visai striuka, sezono pabaigoje padengia nuostolius. Per kelerius metus į asociacijos veiklą jis jau investavo apie 200 tūkst. eurų.

PRISTATYTI PARYŽIAUS ŽAIDYNIŲ TALISMANAI

Likus kiek daugiau nei 600 dienų iki 2024 m. Paryžiaus olimpinė žaidynių pradžios, jų organizacinis komitetas pristatė oficialius olimpinė ir paralimpinė žaidynių talismanus Frygus (*Phryges*) – Prancūzijos Respublikos simbolius frygiškas kepurės.

Olimpinė žaidynių talismanas Frygas avi sportbačius, paralimpinė – kojas protezų ir vieną sportbatį.

Talismanų pavadinimas kilęs iš legendinės prancūziškos kepurės, kurios pavadinimas siejamas su frigų genties vardu. Jų dizainas atspindi šio unikalaus kultūros paveldo, kuris per visą istoriją simbolizavo laisvę, evoliuciją.

Talismanų misija – parodyti pasauliui, kad sportas gali daryti įtaką pokyčiams, todėl nusipelno svarbaus vaidmens visuomenėje. Frygai sieks užtikrinti, kad sportas taptų kasdienio gyvenimo dalimi, nes jame turi atsirasti visos sporto šakos ir visi sporto patyrimo būdai – tiek dalyvaujant, tiek būnant sirgaliais.

Kalbėdamas apie pristatymą, 2024 m. Paryžiaus žaidynių organizatorių vadovas Tony Estanguet sakė: „Norėjome tokių talismanų, kurie galėtų įgyvendinti mūsų viziją ir ją pasidalinti su Prancūzijos žmonėmis ir visu pasauliu. Mūsų talismanai simbolizuoja ne gyvūną, o idealą. Frygiška kepurė – laisvės simbolis. Jis mums pažįstamas ir yra ant mūsų antspaudų bei rožinių frontonų, atspindi prancūzišką tapatybę ir dvasią. Mūsų talismanai ne tik įkūnys šias žaidynes, bet ir ves jas į priekį, demonstruodami žaidynių siekius, kurie yra tikrai revoliuciniai.“

2024 m. olimpinė žaidynė vyks liepos 26 – rugpjūčio 11 d., o paralimpinė žaidynė – rugpjūčio 28 – rugsėjo 8 d.

EOC nuotr.

ROMOJE UŽDEGTA FESTIVALIO UGNIS

Lapkričio 4 d. Italijos sostinėje Romoje uždegta Europos jaunimo žiemos olimpinio festivalio ugnis. „Ara Pacis“ muziejuje prie Taikos altoriaus vykusiame renginyje dalyvavo ir Europos olimpinė komitetų asociacijos viceprezidentė, LTOK vadovė Daina Gudžinevičiūtė.

„Prieš jaunimo olimpinis festivalius įžiebama ugnis simbolizuoja taiką, draugystę ir viltį. Tai ypač svarbu šių dienų kontekste. Europos jaunimo olimpiniai festivaliai suburia įvairių valstybių, tradicijų, kultūrų sportininkus, kalbančius skirtingomis kalbomis. Visą savaitę jie dalijasi šia patirtimi, palaiko vienas kitą.“

Būtent šiuose festivaliuose kelių olimpinė žaidynių link pradėjo ne vienas žinomas sportininkas, – sakė LTOK prezidentė.

Romoje įžiebta festivalio ugnis aplankys San Mariną, o sausį deglo kelionė baigsis Friulio-Venecijos Džulijos regione.

Renginyje dalyvaus daugiau nei 1300 sportininkų. Tai rekordinis dalyvių skaičius. 14–18 metų amžiaus atletai iš visos Europos rungsis 13 sporto šakų varžybose.

Europos jaunimo žiemos olimpinis festivalis Italijoje vyks sausio 21–28 d.

V.Strolia kiekvienose varžybose siekia maksimalaus rezultato

VYTAUTAS STROLIA: „REIKIA SVAJOTI TYLIAI“

VYTAUTĄ STROLIĄ KALBINOME JAM ESANT ŠVEDIJOJE, LIETUVOS RINKTINĖS STOVYKLOJE. PASKUTINĖJE PRIEŠ BIATLONO SEZONĄ, ŠTARTAVUSĮ LAPKRIČIO 29 D. PASAULIO TAURĖS ETAPU SUOMIJOJE. JO IŠVAKARĖSE OLIMPIEČIUI SUĖJO TRISDEŠIMT METŲ. „VISKAS TURĖTŲ BŪTI GERAI“, – VIS PAKARTOJA VYTAUTAS, KALBĖDAMAS APIE ŠIO SEZONO VARŽYBŲ MARATONĄ.

JULIUS BLIŪDŽIUS

Šnektelėjome su biatlonininku apie karjeros brandą ir tikslus, kuriuos nebaisu kelti, netikėtai pasitarnavusią ligą, naują partitį Prancūzijoje ir klimato pokyčius, kuriuos biatlonininkai išties jaučia.

Sportininkas neslepia – jauduliukas prieš sezoną ar sezono pradžioje visuomet būna. „Šiokį tokį neužtikrintumą jaučiu, nes šiemet varžybų buvo mažokai. Pasiruošimo metu sunku spręsti, kokią sportinės formos kreivę esi pasiekęs, bet forsuoti nuo pat pradžių treneris nenori. Pagrindinis dėmesys – pasaulio čempionatui, kuris vyks po Naujųjų. Tad turi užtekti jėgų visam sezonui. Įsivažiuosiu“, – sako biatlonininkas.

Pasiruošimą Švedijoje V.Strolia užbaigė kartu su visais A ir B rinktinės nariais, treneriais Ruslanu Nikitinu, Sergejumi Sokolovskiu ir Vladimiru Aleniška. Tik Tomas Kaukėnas tuo metu buvo Italijoje ir

sezonui ruošėsi atskirai aukštikalnėse.

Vytautai, ar biatlonas po COVID-19 pandemijos jau visiškai grįžo į įprastą vėžes?

Negalėčiau pasakyti, kad pas mus buvo kažkas kitaip. Tik pačioje pradžioje, kai prasidėjo pandemija, varžybas atšaukė, bet vėliau viskas vyko labai tvarkingai. Taip, teko įvesti griežtų reikalavimų, nustatyti tvarką ir taisykles, užtikrinti saugumą, sudaryti tinkamas sąlygas, bet nepatogumų nekildavo. Manau, Tarptautinė biatlonų sąjunga (IBU) tikrai gerai susitvarkė. Nebuvo nei daug sergančių, nei dėl COVID-19 iškritusių komandų. Todėl net negaliu sakyti, kad grįžtame atgal ar kažkas keičiasi. Viena, kas yra puiku, kad į varžybas grįžta žiūrovai. Jau praėjusį sezoną tą pajutome, nes varžybos su žiūrovais – visai kitas dalykas.

O jūsų treniruočių procesui pandemijos laikotarpis įtakos turėjo?

Treniruotės labai nenukentėjo. Buvo niuansų dėl būtinybės testuotis, reikėjo prisitaikyti prie taisyklių, bet problemų nekilo ir niekas itin nenukentėjo. Man asmeniškai COVID-19 gal net padėjo. Susirgau tik grįžęs iš olimpinį žaidynių, turėjau karantinuotis. Tą karantino savaitę pailsėjau ir sezoną baigiau labai gerai. Galima pajuokauti, kad susirgau pačiu laiku, nes sezono pabaiga buvo sėkminga kaip niekad. Dažniausiai dėl susikaupusio nuovargio per paskutinę sezono stadiją būni išsekęs, o šįkart priverstinis poilsis išėjo į naudą.

Biatlonas, galima sakyti, yra vyresnių sportininkų sportas. Ar jaučiate artėjantį karjeros piką?

Nenoriu labai užtikrintai šnekėti, nes kai pasakau – būna atvirkščiai. Bet faktas, kad ir varžybose, ir treniruotėse dabar kitaip viską matau, kitaip jaučiu. Mano brendimas yra vėlesnis – net varžybu ritmą pradėjau daug geriau jausti. Į biatloną visuomet ateina jaunų talentų, bet, apskritai imant, tai vyresnių atletų sportas, nėra ko lyginti, pavyzdžiui, su plaukimu. Ir pats galiu patvirtinti, kad su metais atėjo patirtis, kuri šiame sporte daug duoda.

Kai sportininkas sulaukia trisdešimties, atsiranda brandos ar nerimo jausmas?

Priklauso nuo to, kaip pats žiūrėsi. Jei manysi, kad tai daug – bus daug. Jei galvosi, kad esi jaunas, bet patirties daugiau turi – taip ir jausiesi. Nekreipiu dėmesio į skaičius pase. Labiau žiūriu į tai, kad prasideda naujas olimpinis ciklas, nauji ketveri metai. Aš laiką sezonų ciklais skaičiuoju.

Savijauta, nusiteikimas, alkis pirmaisiais ir paskutiniais ciklo metais skiriasi?

Nėra skirtumo. Visuomet stengiuosi padaryti maksimumą. Nesvarbu, kurie ciklo metai, – vis tiek siekiu maksimumo. Visose varžybose. Noriu, kad kiekvienas sezonas būtų geras. Ar olimpiada, ar Pasaulio taurė – man visos varžybos svarbios. Aišku, jėgas noriu paskirstyti taip, kad ne tik atskiros varžybos, bet ir visas sezonas būtų sėkmingas. Ne tiek daug gerų sezonų yra buvę – tik praėjęs susiklostė geriau. Dabar mano tikslas – nuolat būti aukštesiose vietose.

Praėjusį sezoną Pasaulio taurės etape Rūpoldinge užėmėte ketvirtą vietą. Įmanoma pakartoti, pagerinti? Suteikia stimulo toks rezultatas?

Žinoma, kad suteikia. Ir žmonės pradeda labiau tikėti, ir pačiam norisi dar aukščiau kilti.

Biatlonas – toks sportas, kuriame sunku išvengti klaidų, visad būna žingsnių atgal, bet, apskritai imant, pavyksta žengti į priekį. Manau, rezultatai turėtų kilti, bet matysime, kaip bus. Pasirengimo laikotarpiu atlikau didelį darbą, tai turėtų atsispirti. Visad būna prastesnių varžybų, negali viskas būti tik gerai, bet norisi žengti žingsnį į priekį ir, manau, tą padarysiu.

Pasikeitė nusistatymas, kas yra aukšta vieta?

Aš visą laiką – ar šiemet, ar prieš penkerius metus – keliu vieną tikslą: yra tik viena vieta, ir ta vieta pirma. Visa kita, kas pasiekta, tėra tarpiniai rezultatai. Ketvirta vieta, kad ir aukšta, manęs iki galo netenkina, nes žinau, kad galima dar aukščiau. Mano tikslas – visuomet siekti neįmanomo, siekti maksimumo. Norisi, kad ir medalis būtų. Reikia svajoti tyliai. Mano tikslai visuomet buvo aukščiau ir jie tokie išlieka.

Kokie svarbiausi sezono tikslai, akcentai?

Prioritetas – pasaulio čempionatas. Dar nežinau, bet galbūt Europos čempionate startuosiu tik vienoje distancijoje. Labai sunku tvirtai kalbėti, kol sezonas neįsibėgėjo, nes gali keistis ir savijauta, ir rezultatai, todėl planus gali tekti koreguoti.

Žvelgiant į vasaros sezono rezultatus atrodo, kad Maksimas Fominas tampa konkurentu. Ar dabartinėje Lietuvos rinktinėje stipri konkurencija?

Bendras komandos lygis tikrai pakilęs. Šiemet tą pamatėme, bent jau vasarą. Galiu pasidžiaugti, kad visi tobulėjame ir einame į priekį. Komandoje jaučiame didesnę konkurenciją – tai yra puiku. Tikiuosi, tai persikels ir į tarptautines varžybas, kur galėsime visi pakovoti dėl aukštesnių vietų. Nuo to bus tik geresnė atmosfera komandoje.

Šį rudenį vietoj pasaulio vasaros biatlono čempionato pasirinkote Martino Fourcade'o varžybas Prancūzijoje. Kokia tai buvo patirtis?

Nestartuoti pasaulio vasaros čempionate buvo trenerio sprendimas. Nenorėjome forsuoti. Paskutinę akimirką išlindo M. Fourcade'o varžybas, sakom – gal nuvažiuoti? Tai net ne varžybos, o labiau pramoga. Varžybos emocinei būsenai pakelti.

Vis dėlto kvietimas į tokias varžybas – pripažinimas?

Taip, kvietimas į tokias varžybas yra šioks toks pripažinimas. Džiugu, kad pastebėjo ir pirmąkart mane ten pakvietė, kad pavyko nuvažiuoti. Tokias varžybas per karjerą galima nedaug kartų pajusti. Emocijos būna išskirtinės, nes sirgaliai Prancūzijoje labai smagūs, pamišę dėl biatlono, aistringai palaiko ir sukuria ypatingą atmosferą. Varžybos suteikė motyvacijos labiau stengtis. Tikiuosi tokiuose renginiuose sudalyvauti dažniau.

V. Strolia (nuotraukoje) ir K. Dombrovskis šiemet buvo pakviesti į M. Fourcade'o taurės varžybas, kur abu pateko į pirmą aštuonetą

Manoma, kad klimato kaita pirmiausia palies žiemos sportą. Ar apie tai biatlono bendruomenėje kalbama, ar tai aktuali tema?

Mes, sportininkai, kažin ko nepadarysime, tiesiog prisitaikome prie sąlygų, kurios, aišku, keičiasi.

Švedijoje tokiu metu, kai į ją atvykdavome prieš dešimt metų, būdavo žiemų žiema. O dabar – žolė dar visur. Matome, kaip viskas keičiasi. Juokaudamas klausiau komandos draugų, kada bus pirmosios varžybos tunelyje... Juokas, aišku, nelabai smagus. IBU stengiasi kažką daryti – organizuoja medžių sodinimo akcijas ir panašiai. Galbūt tai nėra daug, bet problema matoma ir vis daugiau apie tai kalbama.

RINKOSI SPORTININKŲ KOMISIJA

Lapkričio 22 d. vyko LTOK sportininkų komisijos posėdis. Jame aptarta, kokia padėtis susidarė pasikeitus aukšto meistriško sporto finansavimo sistemai ir visą olimpinio sporto rėmimą perėmus valstybei.

„Šiuo metu situacija yra sudėtinga: nemažai aukšto meistriško sportininkų, tarp jų kai kurie olimpiečiai ar jais galintys tapti atletai, neteko stipendijų, trūksta finansavimo pamainai rengti, federacijos nežino, kaip kitų metų pradžioje reikės sportininkus išvežti į stovyklas ar varžybas, nes neaišku, kada jas pasieks valstybės finansavimas. Posėdyje svarstėme galimybę kreiptis į atsakingas institucijas ir prašyti spręsti šiuos klausimus“, – sakė komisijos pirmininkas, olimpinis vicečempionas Mindaugas Griškonis.

Kartu su M.Griškoniui LTOK sportininkų komisiją sudaro jos sekretorius, LTOK olimpinio sporto direktorius olimpietis Einius Petkus, komisijos nariai – olimpiečiai Simona Krupeckaitė, Saulius Ritteris, Brigita Virbalytė-Dimšienė, Edvinas Ramanauskas, Viktorija Andrukytė, Laura Asadauskaitė-Zadneprovskienė, Egidijus Balčiūnas, Andrius Gudžius.

Iš kairės: S.Galadauskas, J.Budrys, A.Drūsys, R.Vizgirda, R.Višinskis, L.Vanagienė

Vytauto Dranginio nuotr.

LTOK – TRADICINIAI APDOVANOJIMAI

Lapkričio 17 d. LTOK tradiciškai pagerbti ir apdovanoti garbingus jubiliejus minintys Lietuvos sportui ir olimpizmui nusipelnę asmenys. Tarp jų – olimpiečiai, žinomų sportininkų treneriai, olimpizmo puoselėtojai.

Apdovanojimus įteikė LTOK viceprezidentai Lilija Vanagienė ir Saulius Galadauskas.

LTOK antrojo laipsnio ženklą „Už nuopelnus“ apdovanoti: šaulys, Lietuvos nusipelnęs treneris, sporto organizatorius, tarptautinės

kategorijos teisėjas Juozas Budrys (75 m.) ir baidarininkas, daugkartinis Lietuvos čempionas olimpietis Ramutis Višinskis (65).

LTOK prizas „Citius. Altius. Fortius“ įteiktas buvusiam ilgamečiam Lietuvos vandensvydžio federacijos generaliniam sekretoriui, treneriui, buvusiam vandensvydininkui, sporto organizatoriui, LTOK nariui Rolandui Vizgirdai (70) ir slidininkui, Lietuvos slidinėjimo rinktinės treneriui Algiui Drūsiui (60).

POSĖDYJE PRISTATYTA BIUDŽETO APYSKAITA

Lapkričio 17 d. Vilniuje vykusiame LTOK vykdomojo komiteto posėdyje pristatyta trijų šių metų ketvirčių organizacijos biudžeto įvykdymo apyskaita ir artėjantys bei įvykę renginiai.

Sausio–rugsėjo mėnesių LTOK biudžeto apyskaitą pristatė organizacijos išdinininkas Darius Čerka. Per tris šių metų ketvirčius LTOK surinko 10 mln. 626 tūkst. eurų.

Komiteto išlaidos siekė 6,68 mln. eurų. Didžioji dalis šių lėšų – 5 mln. eurų – buvo skirta olimpinio sporto finansavimui, kurį LTOK vykdė iki liepos 1 d., kol visą aukščiausio meistriško sporto finansavimą perėmė valstybė.

„Pasikeitus finansavimo sistemai, LTOK padėtis ir ateitis nėra aiški, todėl stengiamasi taupyti visose programose, siekiant susikurti pagrindą ateičiai“, – sakė D.Čerka.

„Stengiamės taupyti net tose programose, kurios buvo patvirtintos biudžete“, – jam antrino LTOK prezidentė Daina Gudžinevičiūtė.

Lietuvos olimpinio fondo (LOF) pajamos per tris ketvirčius pasiekė 1 mln. 81 tūkst. eurų ir 81 tūkst. eurų viršijo metinį planą. Skaičiuojama, kad LOF išlaidos siekė 664,7 tūkst. eurų.

D.Gudžinevičiūtė pristatė informaciją iš Graikijoje vykusio Europos olimpietų komitetų asociacijos (EOK) Vykdomojo komiteto posėdžio. Viena pagrindinių renginio temų – kitą vasarą Lenkijoje

vyksiančios Europos žaidynės.

„Pasiruošimo Europos žaidynėms pradžia nebuvo lengva – pandemija, pabėgėlių krizė, tačiau džiugu matyti, kad sunkumai įveikiami, o procesas įsibėgėjo ir vyksta sklandžiai. Esu įsitikinusi, kad renginys bus sėkmingas ir įsimintinas ne tik dalyviams, bet ir Lenkijos gyventojams. Žinoma, daug kalbėta apie rusų bei baltarusių dalyvavimą Europos žaidynėse. Šiuo metu jų dalyvavimas nėra įsivaizduojamas. Jau aišku, kad sausį Italijoje vyksiančiame Europos jaunimo žiemos olimpiniam festivalyje šių šalių komandų tikrai nebus“, – sakė D.Gudžinevičiūtė.

LOF projektų vadovas Ignas Gibas papasakojo apie spalio pabaigoje surengtą „LTeam“ konferenciją. Šį kartą tradicinis renginys buvo skirtas tik aukščiausio lygio sportininkams. Į Druskininkuose vykusią konferenciją susirinko devynių sporto šakų atstovai.

„Sudėtingiausias dalykas organizuojant tokį renginį – rasti visiems tinkamą datą: sportininkai dažnai būna išvykę į treniruočių stovyklas ar varžybas. Galime pasidžiaugti, kad sulaukėme daugybės gerų atsiliepimų ir pasiūlymų“, – pasidžiaugė I.Gibas.

Vykdomojo komiteto nariams jis taip pat pristatė besibaigiantį Sporto kino festivalį.

Vykdomojo komiteto nariai buvo supažindinti su atnaujintu sportininkų, galėsiančių metus nemokamai sportuoti sveikatingumo klubuose „Impuls“, sąrašu.

NAUJI LOKA NARIAI

Lapkričio 19 d. Lietuvos tautiniame olimpiniam komitete įvyko Lietuvos olimpinės kolekcininkų asociacijos (LOKA) narių kasmetinis susirinkimas. Jo pradžioje LOKA prezidentas Juozas Širvinskas ir generalinis sekretorius Rimantas Džiautas priminė svarbiausius šių metų kolekcininkų renginius.

Didelio susidomėjimo sulaukė Lietuvos sporto muziejuje vasarį iškilmingai atidaryta ir ilgiau kaip mėnesį veikusi paroda „LOKA Kaunas 2022“, skirta kolekcininkų organizacijos dvidešimtmečiui. Buvo pasirašyta bendradarbiavimo sutartis tarp Lietuvos sporto muziejaus ir LOKA. Nemažai šventės dalyvių aplankė kolekcininkų palapinę per Kaune vykusią Olimpinių dieną.

Šiemet minimas Lietuvos krepšinio šimtmetis. Šia proga Šiaulių apskrities Povilo Višinskio viešojoje bibliotekoje buvo surengta šiauliečio LOKA nario Vyginto Ališausko paroda „Tas oranžinis krepšinio kamuolys“. Didžiulės parodos atidaryme dalyvavo visa „Šiaulių“ krepšinio klubo

komanda, miesto bei LOKA vadovai, gausus būrys sporto mėgėjų.

Gruodį dar planuojama surengti LOKA parodą Prienu kūno kultūros ir sporto centre.

Naujoji LOKA kuratorė, LTOK sekretoriato viršininkė Ernesta Stravinskienė kolekcininkus supažindino su dabartine Olimpino komiteto veikla, dovanavo LTOK leidinių.

Į LOKA buvo priimti du nauji nariai: vilnietis Jaunius Kairys, kolekcionuojantis futbolo rungtynių bilietus iš Europos ir pasaulio čempionatų, olimpinų žaidynių, bei kaunietis Laurynas Martinkus – su krepšiniu, daugiausia su Lietuvos rinktine ir Kauno „Žalgiriu“, susijusių suvenyrų bei leidinių kolekcininkas.

Buvo pasveikintas neseniai šešiasdešimtmetį minėjęs panevėžietis, futbolo suvenyrų kolekcininkas Sigitas Juzėnas. Jam įteiktas sidabrinis LOKA ženklelis.

PASIMATĖ LOZANOJE

LTOK užsienio ryšių direktorė Vaida Mačianskienė dalyvavo Tarptautinio olimpinio komiteto Olimpino švietimo komisijos posėdyje. Lozanoje (Šveicarija) vykusiame renginyje komisija vėl susitiko gyvai.

„Dėl pandemijos daugiau nei dvejus metus su kolegomis bendravome ir posėdžiavome virtualiai, todėl labai smagu pasimatyti ir gyvai aptarti švietimo aktualijas bei komisijos planus“, – sakė V.Mačianskienė.

Komisijos narius pasveikino olimpietis, Pasaulio olimpiečių asociacijos (OLY) prezidentas Joelis Bouzou.

Jis pakvietė olimpiečius pasirašyti ant TOK stiklinės sienos. Nuo šiol TOK būstinę aplankantys olimpiečiai irgi bus kviečiami joje pasirašyti. Prie OLY asociacijos jau prisijungė per 20 tūkst. olimpiečių.

„Nemažai dėmesio posėdyje buvo skiriama Olimpinių vertybių ugdymo programai,

kuriai įgyvendinant Lietuva yra viena iš lyderių pasaulyje. Kalbėjome, kaip ši programa įgyvendinama kitose šalyse, su kokiais iššūkiais susiduriama, kokios galimybės dar neišnaudotos. Diskutavome, kaip į olimpinių vertybių ugdymo projektus galėtume įtraukti jaunuosius sportininkus ir olimpiečius, kad jie ne tik iš arčiau susipažintų su olimpinėmis vertybėmis, bet ir taptų jų ambasadoriais bei motyvatoriais“, – sakė V.Mačianskienė.

Ji pridūrė, kad vienas TOK tikslų – įkvėpti sportininkus ir visuomenę vadovautis olimpinėmis vertybėmis ne tik olimpinių žaidynių metu, bet ir tarp jų.

TOK olimpino švietimo posėdyje Olimpino sporto centro atstovai pristatė naujausius projektus: studiją „E. sportas olimpiniam judėjime“, tyrimą, kaip naudojamos olimpinės arenos (pradedant nuo 1896 m.) pasibaigus olimpinėms žaidynėms, ir kitus.

PIRMASIS FORUMAS

Lisabonoje (Portugalija) vyko pirmasis pasaulinis nacionalinių olimpinų komitetų Sporto direktoriams vadovų forumas. Nacionalinių olimpinų komitetų asociacijos (ANOC) organizuotame renginyje dalyvavo ir LTOK atstovas Einius Petkus.

„Dauguma forume dalyvavusių kolegų susiduria su labai panašiais iššūkiais, todėl įdomu pasisemti patirties ir idėjų, kaip mes Lietuvoje galėtume juos spręsti“, – sakė LTOK olimpino sporto direktoriams vadovas.

Keturias dienas trukusiame renginyje dalyvavo 50 delegatų iš viso pasaulio. Į pirmąjį seminarą dalyviai buvo atrinkti atsižvelgiant į šalies sporto ir organizacinius rezultatus. Renginyje kalbėta apie iššūkius, su kuriais susiduria praėjusiose Tokijo vasaros bei Pekino žiemos olimpinėse žaidynėse. Aptarti prieš 2024 m. Paryžiaus olimpinės žaidynes kylantys akreditacijų, apgyvendinimo klausimai.

„Po kiekvienos diskusijos vyko praktinis darbas. Dirbdami grupėse mėginome atsižvelgti į situacijas įvairiose šalyse ir pasiūlyti patarimų, kaip būtų galima išspręsti kylančius klausimus. Galiu pasidžiaugti, kad kai kurios šalys tik dabar atranda dalykus, kuriuos mes jau esame įgyvendinę. Pavyzdžiui, daug metų skirtingų sporto šakų atletams organizuodavome centralizuotas stovyklas. Tai buvo unikali galimybė sportininkams susitikti, palaikyti vienas kitą, išbandyti kitas sporto šakas. Taip gimė ne viena sportininkų iniciatyva. Daug diskutavome apie konkurenciją. Natūralu, kad didelės, turtingos šalys turi daugiau galimybių paruošti sportininkus kovai dėl olimpinių medalių. Kalbėjome, kaip mažoms valstybėms, tokioms kaip Lietuva ar Latvija, konkuruoti tokiomis sąlygomis“, – pasakojo E.Petkus.

Forume didžiausias dėmesys skirtas sportininkų gerovei, jų įsitraukimui į veiklas po varžybų, socialinių tinklų naudojimui, sportininkų apsaugai, kalbėta apie treneriams kylančius iššūkius. Aptartas sporto kalendorius, olimpinės atrankos ciklas ir didėjančios sąnaudų, reikalingų pasiruošti olimpinėms žaidynėms.

ATSAKYMŲ Į SVARBIUS KLAUSIMUS RANDA KNYGOSE

IEVA SERAPINAITĖ – VIENA RYŠKIAUSIŲ LIETUVOS ŠIUOLAIKINĖS PENKIAKOVĖS ATSTOVIŲ. JI YRA DAUGKARTINĖ EUROPOS ČEMPIONATŲ PRIZININKĖ, O NAUJAUSI VILNIETĖS LAIMĖJIMAI – IŠ PASAULIO BIATLO IR TRIATLO ČEMPIONATO PORTUGALIJOJE PARVEŽTI DU AUKSO IR VIENAS SIDABRO MEDALIS.

DOMINYKAS GENEVIČIUS

GERIAUSI

Knyga: Paulo Coelho „Alchemikas“.

Filmas: „Žalioji knyga“.

Atlikėjas: The Weeknd.

Asmeninio albumo nuotr.

Sportininkė labiausiai mėgsta romantinius ir fantastinius filmus

I.Serapinaite – viena geriausių Lietuvos penkiakovininkių

UJPM nuotr.

Sportininkė laisvalaikį dažniausia leidžia aktyviai, šiltuoju metų laiku jėgas išbando triatlono varžybose, bet randa laiko ir knygoms, filmams bei muzikai.

KNYGOS PAKEITĖ POŽIŪRĮ

2021 m. Europos čempionė I.Serapinaite neslepia, kad knygas skaityti mėgsta ir joms stengiasi skirti daugiau laiko.

„Dabar, prisiminus mokyklos laikus, atrodo, kad tuo metu laiko ir noro tikrai buvo mažiau. Laiką turėjau skirti ne tik mokslams, bet ir treniruotėms, stovykloms, varžyboms. Dienotvarkė buvo labai sustyguota ir laiko skaityti likdavo tik privalomoms knygoms“, – prisipažįsta penkiakovininkė.

Knygos neretai leidžia į įvairius dalykus pažvelgti kitomis akimis, pasisemti naujų idėjų bei minčių. Būtent knygos I.Serapinaitei padėjo atrasti tinkamą požiūrį į gyvenimą.

„Labiausiai įsiminusios knygos man yra „Alchemikas“ ir „Dievas visada keliauja incognito“. Šias knygas skaičiau tada, kai gyvenime buvau labai sutrikusi, tad jos leido į viską pažvelgti kitaip. Laikui bėgant, keičiasi mano požiūris į savęs tobulėjimą, todėl sau rūpimų atsakymų kartais ieškau knygose“, – prisipažįsta penkiakovininkė.

Dažniausiai I.Serapinaite skaito grožinės literatūros kūrinius.

„Skaitau kelionėse arba sporto stovyklose, nes tada turiu daugiausiai laiko“, – sako sportininkė.

MUZIKA LYDI VISUR

Muzika I.Serapinaitei taip pat artima. „Mėgstu visokią muziką.

Manau, tai labai priklauso nuo nuotaikos. Kartais paklausau popso, kartais lyrinių dainų, o kartais – roko. Mano muzikos grojaraštis nuolat pasipildo naujomis dainomis, kai tik naujais kūriniais pasidalija draugai“, – pasakoja I.Serapinaite.

Sportininkė turi savo favoritus: mėgstamiausias užsienio atlikėjas yra The Weeknd, o Lietuvos – Kastytis Kerbedis.

„Dažniausiai muzikos klausau keliaudama automobiliu, bėgdama arba gamindama valgyti, – sako I.Serapinaite. – Negalėčiau išskirti, lietuviška ar užsienio muzika labiau patinka, nes mano grojaraštis ilgas, yra tiek lietuvių, tiek anglų kalba atliekamų kūrinių.“

Penkiakovininkė stengiasi per metus bent porą kartų nuvykti į koncertus, todėl ji svajoja apsilankyti ir The Weeknd koncerte. Tiesa, muzikos festivaliai šiuo metu sunkiai suderinami su jos užimtumo grafiku.

FILMAI – SAVAITGALIAIS

2016 m. Rio de Žaneiro olimpinų žaidynių dalyvė I.Serapinaite prisipažįsta, kad labiausiai mėgsta romantinius ir fantastinius filmus.

„Filmus žiūrėti patinka savaitgaliais per televizorių. Geriausi matyti filmai – „Žalioji knyga“, „Elijaus knyga“, „Eliziejus“, – vardija sportininkė.

Kino salėje ją išvysti galima retai – vieną ar dukart per metus. Panašiai ir su teatru, bet spektakliai ją vilioja kur kas labiau.

„Teatras man labai patinka, dažniausiai einu į komedijos žanro spektaklius. Bent kartą per metus stengiuosi į teatrą nueiti“, – sako I.Serapinaite.

express care[®]

by affidea

Lengvi sužeidimai ar traumos? Atvykite.

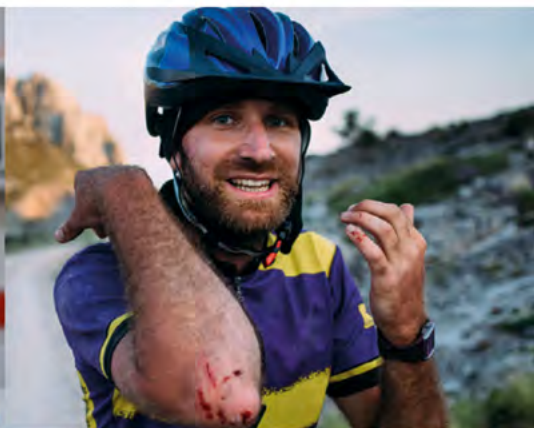
KADA KREIPTIS Į EXPRESS CARE[®]?

- Žaizdos, nudegimai, nušalimai
- Sąnarių išnirimai, patempimai
- Uždari rankos
ir kojos žemiau kelio lūžiai
- Minkštųjų audinių sužalojimai
- Gyvūnų įkandimai

Konstitucijos pr. 15, Vilnius

 [affidea.lt](https://www.affidea.lt)

 1811

JŪSŲ LAUKIAME | 10:00-20:00 | 365 DIENAS PER METUS

AB „Vakarų laivų gamykla“ įmonių grupė jau penkis dešimtmečius yra didžiausia jūrinės inžinerinės pramonės įmonė Lietuvoje, išsaugojusi galias laivų remonto ir statybos tradicijas. Vienijanti 20 skirtingos specializacijos įmonių, AB „Vakarų laivų gamykla“ didžiuojasi galėdama pasiūlyti visas su laivo gyvavimo ciklu susijusias paslaugas.

STATYKIME ATEITIES LAIVUS KARTU!

www.wsy.lt

LAIVO GAMYBA

3.500.000 gamybos valandų

700.000 dalių

6.000 tonų

LĖKTUVO GAMYBA

80.000 gamybos valandų

100.000 dalių

537 tonos

AUTOMOBILIO GAMYBA

23 gamybos valandos

3000 dalių

1.9 tonos

OFICIALUS RĖMĖJAS

